

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २४५
घ

Title रस गङ्गाधर टीका

Author नगेश :

Extent ७४ पन्ना Age

Subject अलङ्कार शास्त्र

रसगंगाधरटीका

२५५

नं. २५५
६५

काव्य

रसगंगाधरटीका
६५ प्रमाण
१३ मूल
उत्तराखण्ड
मूल
जगन्नाथजी

रसगंगाधरटीका
७३

११२-

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ रमणीयार्थप्रतिपाद इति घटमानयेति वाक्यत्रा
 रणापरमणीयेति कटाक्षादिवारणाय इति यं पीदिकं यदायवाव क इति शद२
 नोक्तं रमणीयशब्दप्रतिपादकशब्दे व्याकरणादिरूपेऽतिव्याप्तिवारणा
 पार्थेति लोकोत्तरेति विषेषशा समुद्रपुत्रस्ते इति पत्किंचि मत्कार
 जनकज्ञाने समुद्रालंबनविधया भासमाना मार्यप्रतिपादकशब्दे का
 व्यलवारणाय ज्ञानेति अपहायभावने सुक्तं धाएवाहिक सकलज्ञान राम०
 विषयतादृशार्थप्रतिपादकेति व्याप्ते ए द यत्प्रतिपादितेति पादशानु १

पूर्वाप्रतिपादितार्थविषयकत्वविशिष्टभावनात्वतश्च न कतावच्छेदकं
 तादृशानुपूर्वमित्वमित्यर्थः लाघवादाहस्वेति. त्वंचमत्कारत्वं लक्ष्यताव
 छेदकंचैतत्समा. नाधिकराणाः काव्येत्याद्यनुगतव्यवहारेणास्वादजन
 कतावच्छेदकतमाचक्षिद्वैजातिविशेषरूपं अखंडोपाधिभूतं वाकाध्य
 त्वंबोध्यल्लोपगुणालंकारादिति वेशोपिनमुक्तइति. एवमदोषाविलल
 प्यमुक्तं. दोषसामान्याभावनिवेशोकाव्यवहारस्मविरलाविषमतापत्ते
 : दुष्टं काव्यमिति व्यवहारनापत्तेश्च नवदोषपदेन स्फुटदोष एहित्यं वि।

चक्षितं स्फुटत्वं शाब्दबोधप्रतिबंधकत्वं ते। ननिरकाक्षलानासत्रलेग्रत्य
 ते अन्यथारसादिदोषाणां त्यागे। बीजानापत्तिः नत्यदोषौ शब्दार्था विसुकं
 रसादिदोषाभावः प्रतीयत इति वाच्यं अर्थप नरसस्यापि गृहादितित
 दाहदुष्टं काव्यामिति व्यवहारस्मेतिः शौ दिवदात्मधर्माणामिति उक्त
 षाधामकत्वेन साम्यं न तु ममेवेवेति एवकारेण कचित्रितमस्यापि कभरा
 त्वमिति ध्व। नपत्तिः निलक्षणात्रितमजन्यप्रतिभावानिपिलक्षणात
 न्वकाव्यं चाति विलक्षणा मेवेति न दोष इति रिक् उपाधिर्वेति जातित्व

राम०

परित्यागेन च त्वांगी कारेवी जवित्यती लघटत्वादिव त्मं खंडोपाधिरेवेति वा
र्थः अखडमिति पाठस्तु चित्यएव तेनातिगद दस्फुटव्यंग्ययोनिं रास इति
असुंदरति स्यवेत्यपि बोध्यं गुणी भावितात्माना विसनेनाप्यस्य निरां स
इति ध्वनमितुं द्वयोरेवेत्फक्तिः एवं सदिग्धप्राधान्यतु प्राप्तिगिधान्यकाध्वा
क्षिप्तानामपि बोध्यं त्रयोत्सु व्यादेश्वव्यभिचारिण इति दरेत्यनेन त्रया
पानिरीक्षणोत्तचौत्सु वयं मिति बोध्यं कथमपि वाच्यदसना लिगितस्येति
ध्यनिषिषमे एवैतत्स्यष्टश्चाममर्थ अगदराख्यगुणीभूतव्यंग्यनिरूप

३
 ७
 गावसरेपंचमो ह्यो ह्यारसदोषनिरूपणो सप्तमो ह्यो सेचव्यंग्यस्य वाच्यो
 फरणो वमनाख्यदोष इति प्राचः केचित्तु न न्वत्र पक्षे पदे व्योच्यते तदेव व्यं
 ग्यं यथा तु व्यं ग्यं न तथोच्यत इत्यादि धर्थापोक्त प्रकारास्य ग्रंथविरोधो
 तच्चाहे. चुवनेष्टापा इति. संशयालंकारनिरूपणो स्फुटतरमेतद् भवि
 ष्य क्लृप्तवानसीत्यर्थसंवलित इति अस्याप्यमर्थप्रतिगुणतैव तत्कर्मत्वा
 त्. अन्यच्च मथाकथी चंदगीकुर्विनि अर्थापत्तिप्रमारास्यातिरिक्तस्याभा
 वादिति भावः. दुस्वदादृत्वरूपेण स्थित इति पर्यवस्यतीति च. अधमपद

राम०

३

महत्तिनिमित्तस्य सकला धर्मसाधारणस्यैकस्याभावात्। तत्तद्वैमा एव
तत्र प्रवृत्तिनिमित्ततपस्वीत्कार्माः प्रकृते तु दुःखदा तत्त्वरूपो धर्मस्तत्र
च वाच्यवशापादुःखत्वेन रूपेणापराधांतरनिमित्तं दुःखं प्रकारादिव
शादूटकीभूतमासते व्यापकस्यामां तु दूती संभोगनिमित्तकदुःखत्वेन
दूती संभोगनिमित्तकदुःखमिभते भावः। व्ययांतरमादापचगुणीभूतमि
ति। अपरांगोदाहरणाय सरसने सत्रापि चाश्चापे स्या शंगारस्य तप्राधा
न्यं शोकोत्कर्षकतपा शंगाररूपव्यंगापं समावाच्यस्यैव च मत्कारित्वात्

एवं सर्वत्रापंगोदाहरणप्रत्यं सवाध्यगलअलतदुक्तालापीनांगमनो
 तरं विरकालाचस्थितिनिचारकतमायुपपत्तेर्व्यंग्यं सदितानामेवमननि
 चारणासामर्थ्यमत आद अस्तवाततः परंप्राणानिति आंतरालिक
 व्यंग्यमादायैव ध्वनिगुणीभूतव्यंग्य व्यवहारस्य सत्वेन विप्रलंभेन ध्व
 नित्वं को निवारयेदिति चित्यं अन्यथा ग्रामतरुणमित्यादि मकाशाद्यदा
 हरणानामध्यसंगत्यापत्तौ बहुमाकुली स्यात्तर्गोत्रात्रेति चतुर्व्यंतेतजंत
 स्य समुचितललितेति तत्तदसमुचितेसर्थः अतएवललितइति बो

ध्यं. सत्तदनंगीकारात्. चित्तवृत्तिरिति. साचकायव्यंजनामूलेति बोध्यं
 अनंतः करणावृत्तिरूपत्वादिति. अतः करणावृत्तसर्वच्छिन्नचैतन्यारूपत्वा
 दित्यर्थः. अस्यावृत्तेर्निरचच्छिन्नविषयकत्वादिति भावः. चर्यमाणोरस
 इति प्राचीनव्यवहारोपपत्तमे आह. चर्चणाचास्मेति. तादृश्येनेति संवं
 रादित्येनेत्यर्थः. दुःखप्रतिबंधकत्वमपीति. सुरतकालिकदंता + नव्यमते
 स्वपूर्वापरस्थितेनरसादिनेति. दुष्यंतादौ गृहीतशंकुतलादिरसादिने
 त्यर्थः + घातस्येवेत्यर्थः. अतुकर्त्तरिनटे समारोप्येति अव्यकाव्येतुकाव्य

पाटके इति बोध्यं तदा प्रकृतेऽपि तुल्यमिति नव गतस्य रोमां चादिविरहे
 गानमिनेपत्वा कथं नाघेस्त इति वाच्यं सर्वचेष्टा राहित्यरूपेणैव तदभिने
 मसंभवादित्याहुः बह्व्यविभावजत्वे इति बहुविपलं विभावशब्दो वासा
 रुचर्यादिभावानुभावव्यभिचरिपरः अतएव रत्नाकरे बहुवचनं रत्नास्त्रमे
 ष्यं रापा इति अनादिसंगाभा नेपि गुण अवगादिजन्याभिरनाघे इष्टारूपे
 सति तद्व्याप्तौ पः सोभिलाषहेतुं तु क उच्यते गुरुल आदितः संगमप्रबंधो
 विरहः ईर्ष्यारूपा शब्देन मानहेतुक उच्यते पिपे स पलीरक्ते कोप ईर्ष्या तत्क

राम०
 ५

तद्धतपुणोषदोषारोपोरूपा. शोयोयथा शंकतलादेर्दुर्वीससः अत्रप्रपंच
: सर्वोपीति अनित्यतेन जात इत्यादिः अन्यत्रगुरुस्मरणोसतिती. अन्य
त्रक्रोधाभावे. लक्षतावच्छेदकचैकविंशतिवारनिः सत्रिमवसुमतीकारकत्वं
पि आश्रमाभातदंतत्वं वा. मइत्यर्थांतरसंक्रमिति. अनेकशोरणेषु सत्त
तर्जरीभूतकलेवरत्वं लक्षतावच्छेदकंसकलगज्यकोशादिदातृत्वं वा वि
कृंतिसुतत्वं वा. कुभाविनो रूपादिभिर्यभेवारिभिरिति. कोपामर्षोयर्माग्या
: इर्ष्याक्षमारोषदोषारोपोरूपेतिभेदः इर्ष्याजनिकावास्तव्योतव्यंगत्वमे

६

६

वास्याः कुभावितोदृषादिभिरिति प्रमोदः सुखं तदंशावरणमंजकश्च त
 दृत्तिविशेषोदृषः अतो न वायताव्यभिधारिण इति व्योध्ये । एतेन स्यागः
 सप्तेति । उत्पत्तिर्जमदमितः स भगवान्देवः पिनाकीगुरुं वीर्यं जत्तु न मद्रिण
 मनुपर्थव्यक्तं हितं कर्मभिः सागः सप्तसमुद्रमुद्रितमहीनिर्व्याजदानाव
 धिः सत्यबुद्धमतपोनिधेर्भगवतः किंकिं नलोकोत्तरमिति । प्रतीतायां वा
 तस्यां विस्मयस्येति । षकरणादिपर्मालोचनपेति भावः तदचेतने सनेन
 ततस्यैव प्राधान्यप्रकटनाच्च । शृंगारभुतपोश्चाविरोध इति । अन्ये उदा

राम०

६

सीनाः मय्याशांताभुतौवीरवीभस्त्वौवेतिध्येयं. नरसास्वादइतितयोर्दीपत्व
मिति. तद्विषमकासमाकप्रत्यसमविलंबप्रसमयोरित्यर्थः. ॥ शिरःसिंदूर
सरगिरश्रीगामारह्णाकंस्मृतमितिहलायुधः. तस्योत्तरसत्तगतकमेरो
तियदस्येति. दीप्त्यात्मवितृतेर्दुतुगेजोवीरसेरोस्थिति. वीभत्सरौदारसमा
स्तस्याधिभ्यंक्रमेणालित्युत्तरस्त्र. अतो नच्यनहारातिप्रसक्तिरिति. इ
दमपरमत्रबोध्यं आह्लादकत्वरूपमाधुर्मस्याद्वादरूपेणसेस्थितिः कथं व
क्तुंयुक्ताः शृङ्खलितानयेगुणालंकारमोर्भेदस्त्वेवं. काव्यशोभाकारिणो

गुणाः तदतिशमहेतवोलं रा इति. अनगननामनः युधतेरिव संगकाव्यं
 स्वदते शुद्धगुणांतदप्यतीच. विदितप्रणाम निरंतराभिः सदलकारविक
 ल्पकल्पनाभिरिति. आसमासेरीत्यभेदइति. रीतमश्च उपनागरिकाः परु
 षाः कोमलाः एता एव क्रमैरावेर्दभीयैरीपांचाल्य व्यंतेमाधुर्ममंजकव
 र्णसुता आद्या ओजो व्यंजकवर्णयुता द्वितीया. उनमयंजकातिरिक्तकेव
 लप्रसादयुताक्षरांसा इति विवेकः अंसामा एव ग्राम्येति संज्ञा केषां वित्.
 समोगापरहस्तेति. संयोगश्चात्र परसवर्णनिष्यत्र सत्य एवः स्यष्टं चेद

राम ०
 ७

मंत्रैवांगे एवं क्रियापरंपराया विदग्धवेष्टितस्येति यथादृष्टैव कासन सं
स्थिने प्रियतमे पश्चादुपेसा इकस्यानमने पिधाम विहित क्रीडानुबंध कुल
ः ईषद्वक्तिकंधः सयुक्तकसोदोपे मोह्लासन्मानसामंतर्हसलसंक्षेपो
लफलके धूर्तोपरां वचति अत्रैकामति क्रम्यामातुं वनं विदग्धवेष्टितं त
। यास्फरत्वमया दज्ञातनात् तत्रोपतिश्च नयनपिधान पूर्वकं क्रीडानुबं
धः आसांचमश्वादागमननमनपिधान क्रीडा करणादि क्रियाणां परं मा
सामानाधिकरण्यं काव्ये निबद्धं इदं च परयेति तृतीयां तपाठे बोध्यं याम्य

लकष्टत्वयोस्त्यागादिति. अत्रेदंचित्यं संकष्टत्वमोजोयं जकवर्णं त्वं सुकुमा
 रत्वं माधुर्यं व्यं जकवर्णं त्वं तथा चातयोः परस्य रामा च त्वाभावात्कथं तेना
 न्यमथासिद्धिरिति. गुणभेदापत्तेरिति एतेन च सत्कारानुगुणत्व रूपस्य वै
 चित्यस्य गुणत्वसाधकते स्यात्तं. एकापतिर्जेष्यतीति. योडादानेनोतिभा
 वः मानमलिनत्वन्मुखसादृश्यस्य त्वस्मिन्संपादनेन वा. एका पूर्णिमा.
 अमप्यातुवं दे सर्वथा सामाप्रसक्तिरिति भावः। नदीर्घादयर्वाहृतपरइप
 रसवर्णेनैव व्यवधानादिति भावः असकृत्तु सुतरामिति. भिन्नपदगत

राम०

स्य संयोगस्य दीर्घानंतर्ममसकृच्च सुतराम अ। व्यमित्यर्थः। अस्तु वा प्रा
 धान्येन ध्वन्यमानस्यापिति। संप्रतिगुणीभूतत्वेपि वा व्यातिशयित्वात्
 ध्वनित्वं राजानुगम्यमानविचदनप्रवृत्तभूतस्येवरसापेक्षयापितस्य
 प्राधान्यमस्तीति भावः व्यजकवर्वरणा विपत्तावित्तवृत्तित्वाच्चेतिः अत्रैवा
 नुभावभिन्नत्वे सतीति विशेषणद्वारा नेको दोष इति धिसं नयेपि स्मृतित्वे
 न स्मृतेरिति व्यग्रस्य कथं येन विरोधाच्च यमपि वाच्यवृत्तनालिंगितस्यै
 न च मत्कारित्वमिहालंकारिकसमय इति पूर्वतनग्रंथेन विरोधाच्चित्यमे

तत्र व्यंग्यता वच्छेदकतया भासमानजात्यादिरूपेण मन्त्रवाच्यता तत्रैवा
 चमत्कारिता पूर्वोदाहरणो हि मनोरथे त्वेच्छा त्वयोर्ध्वस्वकलशत्वचदेक
 तमानेन रूपेणैव वाच्यता स्तीति न दोष इत्यपि कश्चित्. उत्तमे पुरुषे स्वा
 पो नु भाव इति. उत्तमसत्त्वः प्रहसति गायति तद्वच्चमध्यमप्रकृतिपुरुष
 वचनाभिधायी श्रोतेरोदिसधमसत्त्व इति प्रदीपविरुद्धमेतत्. मद्भाव ए
 व प्रधानमिति. ननु शीवपदेन विशेषणानि धर्मा वाच्यस्य नटस्य कथं ध्व
 तितास्य दात्वम्. कथमपि वाच्यवृत्त्यनालिंगितस्यैवं व्यापस्य चमत्कारि

राम०

२

त्वमिति स्वयमेव प्रागेवावेदना इत आहः इदं वा पुनरिति सप्तधनतमत्रो
दाहृतमिति अस्यापि वाच्यातिशामित्वादतध्वनिमनदारेपीति भावः ज
लाहराक **त्**त्वेन बोधकवारिवाहपदस्य सत्त्वादाह अस्तनपि स्वभाव
प्रशमनेति जेषंतोषमिति निर्निमेषे हृष्टा हृष्टेत्यर्थः नयनारुणयति
निमेषनिरीक्षणे इति इदं वसेवार्थक जुषारा मुलाद्यगम्यं दुर्षाघनु
भावानामिति त मानुमानानामित्यर्थः अमर्षध्वनावुत्तरतामात्र
प्रतीतेरिति अस्यां वधादीक्यायिनतस्मिन्निति भेद इति भावः संचा

१०

रिणीत्वेनैव भेद इति. गुरुबंधवधादिजन्यथायीवागपराच्चादिजन्यः सं
 चारीति भेदमादुरप। अर्थे। तरसंकमिततवाच्यध्वनिरनुश्रुत इति.
 वसतावच्छेदकंचकर्णदर्शनावधिजीविस्वैकादराण्यौ हि राण्येति वंध
 लंपांडवानां वनवासादिवदातज्ज्वं अतिदुरितलं व्यंगं. उद्देगावेगौ पर्यायौ
 कथाभिरित्यटिवसितेति. सुरतपरं तथापि कार्यकारणयोस्तत्त्वत्वादि
 ति. अस्त्वाकार्यकारणयोरिवामर्षकार्यकारणयोरपि विद्यमानत्वादि
 त्यर्थः कंपत्वानः स्वसन्निति. स्वात्यजन्यकेनवानित्यर्थः येन त्वम भा

राम०

१०

वितइति. उसादितइत्यर्थः. अवज्ञादिभिर्जतितेति. आदिनाविरहादन
 : स्वात्मसागात्यागाभ्यामिति स्वसागेन विषयविधयोः कृतं भ्रवं. असौगे
 नवास्यां लोकोत्तरत्वं व्यज्यते इत्यर्थः. भावयोः सामानाधिकरण्यामिति. ए
 कदेशवृत्तित्वविशिष्टैककालवृत्तित्वरूपं सत्त्वमेदत्त्वकिंचित्कारः. एवलः
 । तामास्वेकदेशवृत्तित्वरूपमेव सामानाधिकरण्यामिति विशेषः. वियमइ
 ति चाभिनवगुप्तपादाचार्या इति. वक्तवैशिष्ट्यप्रकरणादिज्ञानसहितस्यै
 व व्यंजकत्वात् सहितविभावादिज्ञानोत्तरं जायमानरसमतीतेर्विभावा

११
॥

दिज्ञानायेष्टमाविद्यमानक्रमालसरोनचालक्ष्मकमलंत्वचप्रकरणा
 दिज्ञानविलंबेनविभावादिज्ञानविलंबेपिपूर्वादाहरणोऽस्तमेवतदि
 विभावादिज्ञानस्यनअनकस्यचक्रममादापालस्यक्रमलंअपितुत
 अन्यस्यएतदेवाभिप्रेसार्थशक्तिमलस्यद्वादशभेदाइसभिनवगुप्ता
 क्तिःयत्किंचिद्वाच्यार्थापेक्षयाक्रमोपिगृह्यतइति।तस्यक्रमलोक्तिरपिय
 थाकष्यंचित्तेया नहिविभावादिप्रतीतिरहितयत्किंचिद्वाच्यार्थमात्रप्रति
 तौविगलितवेधातरनासदृदयानुभवसाक्षिकीयेनतक्रमग्रहणोपिरस

राम०
११

त्वरुनिः स्यादितितन्याः उपपत्तिस्त्वर्थेस्मिन्विचारणीयेतिः विभावादिप्र
 तीतेरसप्रतितेश्चविद्यमानस्यस्मकालांतरत्वरूपस्यक्रमस्यसदृश्येना
 कलनेतस्यविगलितचेद्यांतरत्वानापत्यारसलभंगानापत्तेः विगलितवेद्यां
 तरत्वंचसदृश्यानुभवसाक्षिकमिति उपपत्तिर्वोद्ध्याः दंष्टिमत्रयेइतिघ्रा
 णारसनन्मोत्ररूपोणगादिभिरपिति० सरस्मेतिशेषः तथाभूतेनैवप्रति
 भेति० चस्त्वलंकारात्मनेत्यर्थः पृथग्भेदप्रयोजकतानुपपत्तेरिति० बहोक्ति
 विषयाच्छ्रुत्तियिषपदत्वकव्युक्तिविषयान्ततिबहोक्तिविषयेचमत्कार

१२
 १२
 स्यादधिकात्पृथगुक्तिः ततः परंचप्रणिधानसाध्यप्रतीतिकतया वमत्कारस्य
 स्यगनान्मोभितोभितादेः ॥ यगगणनेति नव्याः तदात्मकपदज्ञानेति न
 त्यर्थज्ञानात्मकेत्यर्थः व्यक्तिज्ञानस्योत्तेजकत्वादिति बोधकताविशेषः
 शक्तिः तद्विशेषो लक्षणा तद्विशेषो व्यंजेतेत्यालंकारिकसमयः तत्तद्ज्ञा
 नंचशब्दबोधहेतुरित्यभिप्रायः न्यायानुसरणीयेन मत्तेन नानार्थास्थले
 पीति बाधज्ञानायोग्यताज्ञानेन शब्दबोधप्रतिबंधके योग्यताज्ञानंच
 नकाराणां आहार्थो वा बोध इति यत्र उपमायां तु सा कदाचित्स्यादपीति

राम ०

१२

तादृशद्वितीमार्थमादामवाक्यस्यासंदिग्धार्थकत्वंमाभूदितिकल्प्यमानोयम
 मायाअर्थापत्तिनेद्यत्वापिसंभवाक्कदाविदिति. आसंदिग्धेसंदिग्धनव
 नवावेदाः प्रमाराण्यदीतिवत् जलनमनमृगशब्देभ्य इति. उल्लपोरैकात् ज
 डतत्वेन मूविपुत्रता. नयतीतिनयतमित्यनेचचोराणांमृगयंतीतिमृगा इ
 त्यनेनगवेषका इत्यर्थलाभः. मृगअलेषणोइत्यंदताच्चुरादेः पचाद्यच्. यत्रत
 द्वाक्येततर्थान्वपवो धात्मकप्रकारंतरेणातदर्थैवक्तुस्तस्यैवहस्तत्रास्तुना
 मकाभ्योदधिरस्यतामित्यादौ तासर्पान्यथाच पपत्यालगाप्रकृतेतुनत

१३
१३

येसाहनस्यपदन्तेव्यवहारइतिःप्रतिपक्षयेऽवश्यवाच्येतिःअर्थापत्तिप्र
 माणांतरसत्तेमानाभावादितिभावःरामर्जुनेत्यत्रार्थांतरविषयत्वेपीति
 रामार्जुनवत्यराक्रमशालित्वमिस्मादिअर्थांतरंलिंगंलेकपदार्थःकोप
 दिरनन्वितइतिःएकपदार्थइत्यस्यविवरणांपदार्थांतरेणानन्वितएवेतिः
 एवंचासमस्ताखंडैकपदार्थोद्धिंगमितिफलितंभवच्छेदनादिकंचभजना
 दिरुपभिन्नपदार्थान्वितमेवभवधर्मःप्रकृतेववैरित्वंत्रिपुरासुरान्वितमे
 वशक्यांतरव्यावृत्तमतोनदोषःयद्वात्रिपुरारातियदस्ययोगरूढत्वेनरूप्य

राम०
१३

र्थान्वितात्रिपुरासुरैरित्यस्यैव प्रकृतशक्य धर्मत्वशक्यांतव्यावृत्तत्वाभाव
 वः एवं चैकपदार्थ इति यथा श्रुतमेव शाब्दत्वाभ्यामिति मधुकरगामकम
 दाः श्रमः कोटिल इति हितन्नबोधः शाब्दः सुहृत्स्वर्ययोरिति स्वर्यतुहदोरि
 त्युचितं बोधकचै विन्नाच्चेति कार्मकारणभावबोधकेत्यर्थः असुंदरत्वा
 त्काव्यप्रवृत्त्युदेत्यतयाचेति अन्यथानानार्थशब्दघटितकाव्यकरणात्
 कविप्रयासानर्थक्यापत्तिरिति भावः समासोक्तेरिवास्यापि प्रभेदस्य गुणा
 भूतव्यंग्यत्वापत्तेरिति अयं भावः विशिष्टस्योपमाशरीरत्वेऽपि उपमेयांश

स्यनव्यंग्यत्वं शक्त्यैव तद्भावात्तः एवं च तद्वैद्वद्वत्कव्यंग्यां शस्यतद्वद्वत्कवा
 व्यांशादृनतिशयितत्वेन गुणीभूतव्यापत्वं दुर्कारमिति भावः अत्र वदंति अ
 लंकाराणां मुद्रिपनविधयारसाधुपयोगित्वेनालं वनालं वनापेक्षयोदी
 पतेरधिकचमरकारितस्य सर्वानुभवसिद्धतया कालेति यद्वा च्यालं वत
 विभावापेक्षया अतिशयितत्वा ध्वनित्वमव्यहृतमेव रसाधुपयोगित्वपेक्ष
 या गुणीभूतव्यंग्यत्वं लिख्यमेव समासोक्तौ त्वगत्यसं प्रतिवियोगवित्यकुला
 गीमित्यत्र सखी शिक्षावाक्ये ऽ प्रकृतनायकवृत्तांताध्यायेन विना तदनुपप

नेर्गुणीभूतव्यंग्यत्वस्यामलं स्पष्टमेव यत्र तु स्यापिरत्याद्युपस्कारकतया वा व्या
 तिशायित्वं प्रागुक्तरीत्या तत्रास्तु नामध्वनित्वं तस्या इति न चैवमप्युपमाकृ
 तोत्कर्षमादापास्तध्वनित्वं अलंकारध्वनिरित्तु कथं अलंकारकृतोत्क
 र्षध्वनाविवतध्वनिव्यवहारात् विधीयमानौ कपदरिति विधीयमानत्वं
 मुच्चार्यमाणत्वं मुचारितप्रवाहेति शोभनं वा संजायं स्यतादृशः प्रवाहोप
 मानत्वं मुच्चार्यमाणत्वं स्यत्यर्थः न तथात्वमिति ध्वनित्वमित्यर्थः बाले
 वारपपांथस्येति बाले इति पदेन व्यंग्यस्य वाच्यापमानताकरणादनुचि

१५
१५

तमेतत् ॥ नास्ति तुल्यकक्षतेति. एवं चास्याद्या छदकभावेन विवक्षितत्वाद्
दृशवास्येभेद इष्टापत्तिरिति भावः शत्रुविरुद्धस्य रात्रुत्वासंभवादिति ॥ वि
रोधिनात्रोर्विरोध्यंतरमित्रत्वादेकस्य विरोधि इमकर्तृकरुनकर्मत्वायो
गेन तादृशहननकर्मत्वयोरपि विरोधादिति भावः रात्रोऽनिहताश्च त्व
मादाय कोपस्यातिशमतत्त्वमादापवातत्यरिहारः अशानिरित्यत्र नञ्
विरुद्धार्थकः नचैवं विरोधस्य कथं व्यग्यता. तत्फलकरुनकर्मत्वयोर्विरो
धस्य व्यापत्वेनाक्षतेः तमादायैव च विरोधाभासः तस्यैव समाधानात्

राम०
१५

वंविनापि औज्वल्यादिनासीतायां राका साम्यसिद्धेः इदं तु सुमेरौ महिरागार
 लेपमां चिनाशी विषुदेवेरपमायां न किंचित्साधर्म्यं तस्मिंश्च सादृश्यप्रती
 तिमूलाभेदमापन्नसुरालपवृत्तित्वमेव तथा सुमेरौ महिरागारत्वोपमा
 पावक्षीवदेवपोरुपमां विनीतसाधारणधर्म इत्यन्योन्योपापता अन्यो
 त्यात्प्रयपीरहारत्तरुपकप्र गोवक्ष्यते श्रुतुकुल्ये उपमपोरेवेति अ
 नुकूलताख्यगुणोसतीत्यर्थः मृगतांदरयनित्यत्रापि मृगाधिपत्वादातु
 कल्पमेन उपमेयानास्वस्वोपमानानुपमानानामिति इदं विशेषणमु

२३
२३

पेमेयोपमायामतिव्याप्तिवारणार्थं अद्वितीयं रुचात्मानमिति. अत्र मूढा
दिपदाप्रयोगेपि किंचिद्दृश्यसीसाक्षेप्यमात्रेणोक्तमाव्यग्यानवेतिसदृद
यैर्विभाव्यं. भविष्यत्कालावच्छिन्नशिशिरीकरणस्येति. एषु सर्वेषु भूतभ
विष्यत्तत्तत्पदार्थानामेवोपमानीकरणेनान्वयस्य संभवाच्चिंत्यानेतात्पु
दाहरणानि. त्वक्षामिवैदेहसुतां पुरस्तात्समुद्रनेमिं पितुराज्ञपैवेति त
दाहर्तुमुंचितं. चंद्रालोके तु अनेकस्यार्थयुग्मस्य सादृश्ये तावकोपमा. श्रि
तोस्मि चरणौ विष्टौ र्मगत्तामरसौ यथा. स्यात्संस्पर्शोपमापन्नद्वयोर

राम०
२३

विविधेषु तापमानां विविधनिद्राणि नैत्राशासत्रहर्मुखे इति भेदद्वयमधि-
 कं इत्थं पमा ॥ ॥ लितं सममित्युपमावाचकं वैलक्षण्यं वक्ष्यमाणा किं
 सडादिवैलक्षण्यमिव दुष्टमिति चिंत्य इत्थं पमोपमा द्वितीयसब्रह्मचा-
 री ॥ व्यवच्छेद इति अनन्वयार्थनिबंधनाद्विद्वितीयसदृशव्यवच्छेदः फ-
 लति न हि धर्मो तत्रावर्त्तिन् स्वस्य धर्मो तत्रावर्त्तिन् तत्त्वेन साधर्म्यमनन्व-
 पि अतएवोपमेयतावच्छेदकोपमानतावच्छेदको भेद एव साधर्म्यघ-
 टको न तु धर्मिणोरित्युक्तं प्राक् एवं चानन्वयार्थनिबंधनप्रमोज्य द्विती-

२४

२५

यसदृशव्यवच्छेदकै फलकसादृशमवर्णनमनन्वमः एकोपमानोपमेपक
 त्वविशेषाणां चात्रै न तात्पर्यग्राहकं स्वस्मिन्नन्वयेवाधकाभावादिति सदृ
 शांतरव्यवच्छेदाप्रतिपत्तावन्वयेवाधकाभावएवहेतुः। एषयमानांतरवि
 रहइति तत्राद्येस्फुटएव द्वितीयोतदवपवस्यतदवयवांतरोपमयातस्यां
 निरुपमंतं सिध्यति अन्यथा तत्सदृशपदार्थावपनेनैवैतदवयवस्योप
 मांदद्यात् तृतीयेपिप्रतिविंवस्योपमानन्वकल्पनयान्यस्योपमानस्या
 भानोगम्यते अनन्वमध्वनिस्वमत्रभविष्यतीति तद्दामार्धतदहसि

राम०

२४

रागार्धमनुद्वारतीत्फक्ततां सानुद्वारतीति व्यंग्यमिति भावः एवं तत्रास्य हीसा
 दिनो व्यमानं चित्सं ईदृशं व्यंग्यं जते ५ उपायाभाव इति कश्चित् सदृशं
 तदव्यवच्छेदे वाधात इति कालांतरात्प्रीतिव्यक्तिविशेषस्य सदस्यसत्त्वा
 दिति भावः ॥ प्रकृतेऽवाच्यत्वादिति अवाच्यत्वे हेतुः प्रादुर्षितत्वं ननु त्व
 प्रादुर्षितत्वेऽपि मयानदूषितं तत्राह स्वयमिति इत्यनन्वयः ॥ आत्यंतिको
 पमाननिषेधाभावादिति संभवदुपमानत्वाच्चेत्यपि बोध्यं प्राचस्तने
 दमलंकारांतरमिति अन्नोपपत्तिर्व्यतिरेकालंकारप्रकरणोस्फुटीभवि

२५

१५

ष्यति इत्यसमः। सामान्यार्थप्राधान्यमिति तस्यापि प्राधान्यमित्यर्थहेतुं
 तरेतिः उग्रगंधादिरूपं निदर्शनं पारदोत्रेति श्लोकस्यात्रेत्यस्यार्थः पूर्ववा
 च्यार्थे इति पूर्ववाक्यार्थस्य तादृशः पारद एकदेश इत्यर्थः ननु क्रियारू
 पवास्यार्थस्य द्व्यरूपः पारदः कथमेकदेश इत्यत आह प्रधानावयव न
 नुक्रियारूपवास्यार्थस्य द्व्यरूपः पारदः कथमेकदेश इत्यत आह प्र
 त्येवेति घटमानयेत्यत्रेति कर्मणः सर्वमते गुणत्वादिति भावः नीलघ
 टवादिति चिंत्यं अत्रोदाहरणे एकवाक्यता सत्वेऽपि वाक्येकवास्यती पूर्व

राम ०

२५

स्मादिशेषः पूर्वत्र तु पदैवाक्यतैवेति. रत्नुदाहरणं. द्वितीयो तु लक्ष्यमिति.
 अधिरोहते लक्ष्यमित्यर्थः. जलधिमंथनस्मृतरमं ग्रहः स्यादिति ॥ सपप
 दस्य निपतससंबंधिकत्वेन संबंध्याकांक्षायां मुपस्थितस्मर्थमाणास्यैवा
 न्वयापत्तिः. नहि जनत्वमलाप्यतेत्युक्ते भार्यायामनति अतो वरं त्वं तर
 समाश्रयेत्यावश्यं कमिति चिंत्यं. नेयं स्मृतिरलंकार्यभूतेति अत्र स्मृतेरु
 र्यकासीत्यादियदगम्यत्वेन विवरुन प्रवृत्तराजानुगम्यमानमत्यवतरशदे
 नविधिनानिद्रादरिद्रः कृतदत्तादौ शरादिपदगम्यास्तपावधतस्याएव

२६
२६

प्राधान्येनालंकार्यत्वं अनुपस्कारकत्वाच्च विप्रलम्भस्यैव तत्त्वावेति चिंत्यः स
र्वतोक्तिन्मर्थारिति डीषीति पीते शत्रंता डीस्यपि साधुत्वात् सर्वत इत्येत
त्पर्यंतं धावनं व्यर्थं दुष्टं च इति स्मरणां उपमेयता वच्छेदकयुरस्कारेणोप
मेये इति उपमेयता वच्छेदकमान्नप्रकारकप्रतीतिजनकशब्दबोधे विष
ये इत्यर्थः तेनातिशयोक्तौ चंद्रादियदान्मुखत्वादनामुखोपस्थितिरिति म
तेपिनतिव्याप्तिः कमलतादूष्यस्याविधानादिति सुंदरत्वादेः कमलत्वाद
विशिष्टे विशेषणत्वमेव नोद्देश्यता वच्छेदकत्वमिति भावः इपांस्तु विशे

राम०
२६

षोडशति शयोक्तौ तपमेव धर्मस्योदे स्य तावच्छेदकत्वाभाव एव रूपके त्वनि
 पम इति विषमस्या निर्दिष्टत्वादिति निषेधप्रतियोगिविधयानि निर्दिष्टत्वादि
 दं चिंत्यं न च निर्दिष्टतोऽपि पुरस्कारभावः तावत्पर्यंतं विवक्षा बोधनार्थमेवा
 निरुक्त इति विशेषणमिति ग्रहाण निर्दिष्ट इति विशेषणाल् ध्वार्थश्च न
 मेवानाहार्यत्वविशेषणं अतिशयोक्तौ लक्षणा माहात्मा ज्यापमान
 स्य ज्ञानस्यानाहार्यतनै तावतैव वारणात् शक्यतावच्छेदकलक्ष्यता न च्छेद
 कयोर्भानमिति मतांतरेऽपि युग देवो भयोर्भानेन बाधस्यैवानुपस्थितत्वा

२७

२७

तत्र तद्वदे राहार्यत्वं किंच चंद्रं वृत्तिगुणावत्त्वस्य लक्ष्यतावच्छेदकस्य चंद्रत्वस्यैव
 विरोधाभावेन न बाधप्रतिसंधानं मुखत्वेन मुखं लक्ष्यत इति त्वं श्रद्धेयमे
 व अपरशीतांशुरिति तादृश्यरूपके तु बाधस्य स्फुटमुपस्थित्या साक्षाद्यं ज
 नयवाजोयमाना तादृशप्रतिपत्तिराहार्यैव तत्र च चंद्रादिपदं तत्कार्यकारिणि
 लाक्षणिकं एव च चक्राभिन्नश्चंद्रकरोति बोधः उपमानतावच्छेदकाव
 च्छिन्नेनाभेदान्वय एव त्वभेदरूपकं सादृश्यप्रशङ्कबोधाभावाच्चापमा
 तस्तादृश्यरूपकस्य भेदः चंद्रकापकारित्वस्याप्यभेदनद्वारेण एव मुखे च

राम०

२७

द्रकार्यसजातीयनकत्वस्यसत्त्वेपितदभावादितिकुवल्मानंदस्वरसः अति
 शयोक्तावाहार्यनिश्चयइतिकुवल्मानंदस्तनीलोत्पलादिपराह्नक्षरापा
 नेनन्त्वेननेत्रोपास्थितिः तत्रचशक्त्योपास्थितस्याभेदेनान्वयइतिमनेनवो
 द्यः स्वयोक्तापापयद्गुतावातिप्रसंगइतिउपमेयोयमादीनांवैचित्र्यविशं
 व्योणालंकारांतरत्वा वदिहायुपपत्तेः मतांतरेप्यभेदादिह्यतचमत्करेह
 प्रकृति वादिह्यतेपितस्मिंस्तत्त्वेतिनिषयविभागसंभावाचिंत्यमिदं स
 मुदितस्यालंकारांतरत्वेनांशेरुसकत्वेदथपत्तेश्चेतिदिक् अवमनरूपकेवि

२८
२४

वर्त्तनादिति रूपकसंघातस्यावमनिनश्चवपनेकस्मिंश्चिद्रूपके इत्यर्थः परस्य
 रनिरपेक्षत्वाभ्यामिति सावयं नत्वेन कविषयकं परस्य रसापेक्षं चेव्योध्यं
 विषयमालाकृत इति एकस्योपमेन स्य नानोपमेपकृतः सत्यं श्लेषेणा
 शुद्धाभेदप्रतीताविति अत्रेदंचित्यं कमलावासेनायं राजा कासादइत्या
 दौपथा श्लेषमूलकाभेदाध्यावसानेनैवं साधारणं धर्ममादाय राजकासा
 रयोरूपकस्य गाभीर्येण समुद्रोपमित्यादाविव संभवेन तद्रूपकमलावास
 कासारइत्यादावपि संभवात् किमर्थोपपत्तेशः साधारणधर्मज्ञानस्य च

राम०
२८

भेदारोपप्रयोजकत्वात् इदमेव चास्योपायत्वमारोपेः वक्तव्यम् । भूतसाधा
रणधर्मसंपत्तिः साधारणधर्मसंपत्तिरारोपेणैवेत्यत्र न किञ्चिन्मानं सम
र्थके रूपकत्वव्यवहारस्तु भाक्तः तवापि श्लिष्टेषु सादृश्यमूलकत्वाभावा
दावश्यकः एवं च कारुण्यकुसुमाकाशः स्वलइत्यादौ वक्ष्यमाणान्योन्यश्र
योपिनः शलाकाशरूपकोपयुक्तकारुण्यकुसुमयोरभेदप्रत्ययस्यैवाधी
नारूपस्य संभवेन तावतैचोपपत्तेः न तु समर्थकारोपे सादृश्यमूलकत्व
मावश्यकमित्यनुपदमेवोक्तमिति समप्रतिमातिः एतेन स्यादेतदित्यादि

२२
२५

सौजन्यचंद्रिकांचंद्रइत्यत्ररूपः पक्षतत्समाधानेपरास्ते. अस्मदुक्तरीत्यापू
र्वपक्षस्यैवाभावात्. समर्थकोभवतिसर्वसुस्थमिति. अन्येतुतुल्यपित्तिवे
द्यतयाचंद्राभेदस्यापिमुखेप्रतीतेरार्थचंद्ररूपकं. शादंतुव्यस्तएवमुखा
भेदस्यसमासशास्त्रप्रवृत्त्युपयोगितयांगीकरेपिअतात्पर्यविषयत्वा
न्नतमादायमुखरूपकव्यवहारंकिंचात्रपूर्वपदार्थप्रधानमपरव्यसका
दिसमासेनचंद्राभेदस्यैवमुखेभातात्तदनदोषः. अतएवविशेष्यस्यपूर्व
निपातार्थमिदमितिभाष्यकृतः. एवंचवाच्यतापिचंद्ररूपकस्येत्याहुः. अ

राम०
२२

योतुचंदनिष्ठाभेदः श्रृंगप्रतियोगिकाभेदश्चरूपकं अतएव तद्रूपकमभेदो
 मउपमानोपमेयोरित्युक्तं प्रकाशेयद्वाविषयिनिष्ठाभेदप्रत्यापत्तीपत्रविष
 यस्याजनमित्येवलक्षणार्थः एवंचमुखप्रतियोगिकाभेदवांश्रृंगइत्येवनो
 धेपिनक्षितिः तस्याभेदेनेतिविषयतावच्छेदकावच्छिन्नविषयस्येत्यर्थः नवा
 धवुद्धिप्रतिवध्यत्वमिति एतत्तत्तेत्येवंरूपकलक्षणं अनिन्दुतविषमकं
 पुरस्कृतविषयतावच्छेदककंवाआहार्याभेदप्रतितिफलकोपमानबोध
 कयदजन्यप्रतीतिविषयोभूतंसाधर्म्यमितिशास्त्रद्वेननुत्यादोयोयेता

३०

३०

ज्ञानविरहादिति इदं तु विल्यं शादबोधो भवत्येव. अतएव बद्धिना सिंचतीति
 वाक्यप्रयोक्तुरद्वेरा बद्धिना कथं सेकं च वीषीत्युपहासः संगच्छेत. अवोधे
 त्येतदर्थकद्विडभाषाश्रवणोत्तरं पाश्चान्यस्येव मूकतात्यात. न च यदार्थ
 स्मरणमेव शादबोध इति वव किमनेन श्रद्धा जायेन. बाधज्ञानादीनां वत
 दोध्ये प्रामाण्यज्ञानजननद्वारा प्रवृत्तिप्रतिबंधकत्वं. योग्यताज्ञानादीनां च
 तज्जनकत्वमेवेति यं ग्रामर्गावः अपि च तदुक्तधर्मवत्त्वबुद्धेरिति. चमत्का
 रिताधारणधर्मरूपसादृश्यज्ञाने एव फलवत्ता तथा शक्तिकल्पनेनाय

एम०

३०

दोषइत्याहुः अमृताभिन्नत्वबोधे सत्येवेति. न तु सदृशत्वेन ज्ञाने. तत्सदृश
तत्कार्योत्पत्तेरनुभवविरुद्धत्वात्. विशेषणसमाप्ते तु रूपकमिति. चिंत्यमि
दं. चंद्रमुखइत्यसाद्यत्तेः परिणामालंकारोद्धारोतु विशेषणसमाप्तउचि
तः. असंगेनिरूपितइति. कुंकुमद्रवलिमांगः काषायवसनोपतिः कोम
लातयशोरागभ्रः संध्याकालोनशयइति. मनोभवव्याधिमत्वादिति
मनसि जातमदनसंबंधिविशिष्टधिमत्वं दयितायां मनोभवव्याधिरूपस्य
यमथ कथं रसे. मनोभवसंबंधिरजयस्य व्याधिमत्वं चंद्रे च दालोके तु

३१
३१

पत्रोपमानवित्रेणसवथाप्युरयज्यतेः उपमेयमपीमितिस्तत्ररूपकमि
ष्यते. समानधर्मयुक्साधारोयात्सोपाधिरूपकं. उत्सिक्तसितिभृन्नस
यस्रच्छेदपुरंदरः साधारणधर्मनिशिष्टोपमानस्ययत्रारोपइत्यर्थः वृथ
कथितसादृश्यं दृश्यं सादृश्यरूपकं. तुल्यसत्यंचशाखेराजतेभुजभस्म
रूढः स्यादंगपष्ठिरित्येवं विधनाभाररूपकं अंगयष्टिधनुर्वल्लीत्यादि
रूपितरूपकमित्यविदृश्यते इतिरूपकं ॥ रूपकादस्यभेदइतिवयंतु उप
मानप्रतियोगिकाभेदोरूपकं उपमेयप्रतियोगिकाभेदः परिणामः प्र

राम०
३१

प्रतीयचत्तत्राभेदे उपमेयप्रतिमोगित्व तात्पर्यं ग्राहकं प्रकृतकार्योपयो
 ग एवं च यत्रोपमानस्य स्वात्मनैव प्रकृतकार्योपयोगो यत्र बोधासीनतात
 त्ररूपकं एवं च परिणामो विशेषणसमासापत्तं रूपं कपपरव्यंसकादि
 समासमत्तं मुखं च द्रव्यादौ एतेन परिणामे सपरव्यंसकादिसमासद्र
 व्यादां विशेषणसमासेनाप्युत्तरयदार्थप्राधान्यसिद्धेः चेत्याहुः केचि
 तु चंद्रमुखं स दगित्यादिवारणाय उपमानप्रतियोगिकाभेदं सत्तर्गेण
 ण बोधकानां मुपमानोपमेययदानां सपरव्यंसकादिषु वाद आवश्यकः

३२

३२

अन्यथाविशेष्यनिशेषणभावेकामवारतथाप्रयोगोपिदुर्यारदत्याहुः
 परिणामोपिद्वक्प्रयोगिकाभेदवद्वमिसेवबोधइत्यप्याहुः परिणाम
 प्रकृतकार्योपयोगितप्रकृतात्मनैव. रसोपयोगिताचखात्मनावोध्या.
 चंद्रालोककृतस्तपरिणामोनयोर्यस्मिन्नभेदपर्यवस्यति. कांतेनष्टष्टार
 दसिमौनमेवोत्तरंदानितिपरिणामलक्षणमाहुः अत्रैवलंबिताभेद
 प्रतीतिरितिश्रदागमकृतः विषयतादात्म्याध्यवसापरूपाविषमात्म
 त्वपरिणतिः प्रकृतकार्योपयोगितावच्छेदिकापत्रसपरिणामइतिस.

राम ०

३२

वेसमासगोपथेति. आवं आवंचचः सुधामिति मष्टरव्यंसकादित्वात्समासः
 स्मात्वाकालकइतिवत्. प्रकृतकार्योपयोगित्वपर्यंतपरिणामशरीरत्वात्
 अतएवतिरयतुयदस्यासमस्तत्वात् पूर्वोक्तस्यवाक्यगत्वयबाष्पिदीप्ति
 तेतवैयधिकरणेनपरिणामेइति. अनुक्तोपालंभोयपरिणायः प्रकार
 गोइदचैपधिकरणंरूपकेपिदृश्यतेइत्युक्तातारनायकशेखरामेत्युदा
 हृततैः तन्ननधाशेखरितोइत्संशेआर्थरूपकं नवाव्यंउपमानप्रतियोगि
 कोभेदस्योयमयेऽभानात्. शृंगारितोपयादवंचशेखरादीतितुन्वित्यमे

३३

३३

नारायणो नास्त्रिणो इत्यस्य तदुपयादकत्वाभावात् किंतु नमस्यताप्रयो
 जकश्चिवनिष्टोत्कर्षबोधकानि इमानि मधुयापदकतावशेखरस्य नदी
 तादात्म्यायत्येति परिणामरावामं शेखरस्य नीचजनसाधारणत्वात् इ
 तएवाचेरसाद्विर्भावः पुष्यकेतोरित्यघातरमुत्पतं दीक्षितैः अथ यत्रि
 मतामित्यादि प्रत्युत विपरितमिति अत्रेदंचित्यं पक्किंचिद्व्योपापनस्य रं
 जसंघटनानुपायत्वाद्विलक्षणावचततुरंगसादिरूपस्यैव च तदुपापत्वा
 तराजसंघटनोपयोगित्वं तुरंगमादिरूपेणैवोपापनस्येते तदुक्तिरेव वि

राम०

३३

परता-वचोनिष्ठाभेदप्रतियोगित्यादिममनुप्रतिभानिपूर्वपक्षार्थप्रधान
 मपरं व्यसकादिसमासेन युधाप्रतियोगिकाभेदवद्व्येवबोधोरूपके॥मी
 नवतीनयनाभ्यामित्यत्रसुंदर्योसरसीतादात्म्यरूपंरूपंकंमुख्यवाक्यार्थ
 : तत्रचसाधारणाधर्मोमीनवत्वादि-तस्यचसुंदर्योवाधातनयनाभ्यामीन
 वतीतिसुदरीविशेषणं सरस्यांचमीनवत्वंप्रसिद्धमेव-एवंचमुदर्योमीनच
 त्वसंपादनरूपप्रकृतकार्येपयोगितामीनानांनमतात्मतापत्येवेतितद्वंशे
 परिणामएवेतिनयनप्रतियोगिकाभेदवन्मीनवतीत्येवबोधइतिदिक्

३४

३५

रमणीममेवविधाधरेणोक्तमितिअत्रेदंचित्संराजशब्दस्यानेकार्थत्वा
 तन्निजंमतेश्चत्वदुक्तार्थप्रागावभ्योभयपरत्वात्प्रकरणादेश्चशक्तिसं
 कोचकस्याभावात्तुल्यतयार्थद्वयोपास्थितौसर्वकोमाधवइतिवश्लेघ
 रावाथंकपरिरामः क्वान्तपस्यव्यज्यमानताः प्रकृतन्तसिंहराजोत्कर्ष
 स्यचंद्रकर्मकाक्रमणेनेवेतरन्त्याक्रमणेनापस्तपपादत्वात् अन्ति
 वाअणपः तथापिन्तपस्यैवारोप्यमारात्तंचंद्रस्यैवविषयत्वमिसत्रनि
 पामकाभावः अपिचप्रागल्भ्यापिविजृम्भत्यर्थत्वेनप्रकृतयोपयोगि

राम०

३४

तान्पत्वेनपि नृपस्य संभवति. अतएव विद्याधरेण स्वरूपेण प्रकृतकार्यानुप
 योगित्वेपरिणाम इत्युक्तं. ननु तात्पर्यविषयोऽहं प्रकृतकार्यानुपयोगित्व
 मरत्येवेति चेत् तत्स्यैव तात्पर्यविषयत्वे मानं विभावयेति. इति परिणामः को
 घनगारिणी॥ घोरिति. तादृशधीवृत्तिसंशमलप्रकाशानविषयासालंकार
 इत्यर्थः. संशये विरोधो न भासते किं त्वविरोधित्वज्ञानाभावविशिष्टाना
 कोटिकज्ञानमेव संशय इति मते नादयद्वा सादृश्येति. तत्र विरोधमानवि
 दिमते अलिर्नेत्रं वेति वाक्यात् अलित्वानममलित्वविरुद्धनेत्रत्वान् इ

३५
३५

तिविशिष्टे वैशिष्यन्यायेनैकत्र द्वयमिति न्ययेन वा बोधः अलिशब्दस्य च वा
शदसप्तभि व्याहारे व्युत्पत्तिवैचि आदुभयत्रात्वयः केचित्तु वा शब्दद्वयवला
दलित्वविरुद्धेनेन स्ववानमनेन त्वविरुद्धालित्ववानिति बोधमाहुः तदभा
नवदितु अलित्ववानयते लत्ववानिति समुच्चये त्वे तन्मते विरोधभानं मंगी
कार्यमिति दिक् आशासुमेषोरित्यादायि तत्र स्यात्ता संदेहे ऽविलं धनी
पत्वं वनदेवता संदेहे वनस्थितत्वं च पृथगुयात्तं समुच्चसत्याणि पदमिति
यादप्रतिविंवा निर्देशान् न तात्र परंपरितोष्ययं संभवतीति ॥ आरोप

राम०
३५

स्यादेषमात्रोपायत्वेन परंपरितत्वं न तु संशयस्य संशयोपायत्वेनः दैन्या
 हीनां तमस्त्वादिसंदेहाविषयत्वादिति बोध्यं कविलरनिष्ठोपीति यद्यपि विद्व
 दैन्येत्युदाहृतोऽपि यरनिष्ठाः तथापि केशामितिसामन्येन निर्देशात् च निष्ठो
 भवयितीत्यत उदाहरणान्तरम् स संदेह इति व्यवहारस्तौ यचीरकोभ्रांतिमा
 निति न ज इति संसंदेहः ॥ यजमानस्यान्मादस्य वारणायेति विप्रत्वं भम
 हापत्यादि जन्मान्यस्मिन्नन्यावभास उन्माद इति तल्लक्षणमिति मतेनेदं
 भ्रांति समुदायात्मन्यल्लेवेति व्याप्तेश्चेति उल्लेख भ्रांतिमतो रत्र संकीर्ण

त्वं मूर्त्तत्वं भूतत्वं योरिव किंच वनितेति वेदस्येतां लोकाः सर्वे वदंतु ते पुनः प
 रिगताः सेयं तयस्येति मतं ममेति त्वदुदाहृता पदुतिसंकीर्णो ह्येवे उ
 पमेयतावच्छेदकनिषेधसामानाधिकरण्येनारोप्यमाणा मुपमानतादा
 त्म्यपदुतित्वेन क्षणानिव्याप्तिः एवं तत्तदलंकारसंकीर्णतत्तदलंकारल
 क्षणस्य सादुर्बारेति चिंत्यमेतत् कीरदष्ट इत्यत्र विधेया विमर्शादिति पाणि
 तु द्विश्य विशिष्टस्य कीरकर्तृकदष्टत्वस्य विधेयत्वे को दोष इति चिंत्यं जाता
 न्वममपीति नाप्यरण्यं शरण्यमिति संनिहितेनेति भावः अनाहार्यत्वे

न निश्चयविशेषोत्विति रावमप्यतिशमोक्तौ कथमतिव्याप्तिवारणं तस्याम
नाहार्याभेदज्ञानस्यैव सर्वसंमतत्वादिति वित्यंतिभ्यांतिमान् विखंकोराइ
ति स्वस्वप्रिमाहारतिष्ठाचनिमित्तं अत्र द्वयोर्महारायोगिति प्रथमयादद्वि
तीययादप्रतियाद्ययोरित्यर्थः कलानामुल्लेख इति उदाहरणो एकस्यैव रा
शोदात्तत्वं हत्तत्प्रकारेणोल्लेखः उत्तरत्र चैकस्य पुण्यतर्मत्वस्य हरियदसं
गादिहेतुकत्वेनोल्लेखः प्रकारस्य फलत्वहेतुत्वाभ्यां फलोल्लेखादिभ्यवहारः
समानाधिकरणां नानासंधिनामिति आश्रयविषयसमानाधिकरणा

३७

३७

पदार्थरूपाश्रयेसंबन्धिनरतेषामेध्येर्यस्य कस्यविदनकत्वप्रयुक्तइत्यर्थः य
 मत्वादितान्भ्रान्तिरयीति शरणोद्धूनांभ्रान्तिवर्णनं राजोक्तर्षविरोधोतिचित्तं
 किंवज्ञानपर्यंतस्य परनेह्येवस्य कथमत्र सत्त्वं ज्ञानस्यानिबन्धनात् नित्यत
 व्यंजकसामप्रभावात्तार्थोयिसः विविक्तविषयस्य नमस्कृतेरिति जन्यत्वं
 यथार्थसुमत्कृतानन्वेति इत्युल्लेखः रूपकवारणायेति भ्रान्त्यादेरप्युपलक्ष
 णांभ्रमरकुलनम्येति एतदंशे गते शमोक्तिरिति परिक्रमभेदोत्र काव्ये वि
 धेमलमनुवाद्यत्वं चेति उभयोरप्यनुवाद्यत्वं विधेयत्वं चेत्यर्थः । तादृश

राम
३७

यो गार्थत्वं विधेयत्वं चेति. अनुवाद्यत्वं चेति चक्तुं युक्तं उपमेयमसत्त्वं कृत्वेति.
 अत्र हि उपमेयं पदार्थोपलक्षणमावश्यकमित्येतद्विरोधश्चिंत्य इत्यनेन सु-
 दं निरूपयिष्यते। न विषं विषमित्यादुरिति. अत्रेदं चित्यं। नेदं मुखं चंद्र इति
 प्रसिद्धापत्त्युदाहरणेऽपि मुखत्वं निषेधस्य चंद्रादेयदार्थसायादकत्वस्य
 वक्तुं शक्यत्वेन। नुभवसिद्धत्वेन चापत्तिमात्रस्योक्तेः दापत्तिरिति. यदितु
 निषेधपूर्वकारोये च मत्कारविशेषस्यानुभवसिद्धत्वादलंकारांतरत्वे तर्हि प्र-
 कृतेऽपि तुल्यं। बलाकाराद्यनुसारेणोति। अपहरति यदुक्त्य किंचिदन्यार्थ

३५
२४६

सूचनमितिदंपनुसारेणोत्यपिबोध्यं. सवएवेदमदृश्यंगमंस दयानामि
तिअत्रेदंनित्यरोक्षितैदंडीत्वपद्भुतिरपद्भुत्यकिचिद्वमार्थसूचनंनयंचेयुः
स्मरत्तस्यसदृशंपत्रिगांपतरत्युपक्रम्येतदनुसारेणौवल्लहालेख्यसाद
वपद्भुतिध्वनिरुदाहृतइतिनकिंचिददृश्यंगमं। प्रकाशविरोधोपिन. त
त्रोपमेयपदस्यपदार्थोपलक्षणात्वात्. अन्यथाकेशेषुनलामोडिअइत्य
त्रस्वपनप्रपलायगतास्तद्वैरिणोपितुततः परमभवंसंभाव्यतान्कंदरान
त्यजंतीत्यपद्भुतिर्व्यज्यतेइतिप्रकाशोऽसंगतः स्यादिति। इत्यपद्भुतिः।

राम
३५

यत्रोत्प्रेक्षासामग्रीतिः साचरमणीयतद्धर्मसंबंधादिः। अत्रैकाधिकराया
 पत्ते इति। समुदायापत्ते इत्यर्थः। यमुनाजलयोर्मलोत्प्रेक्षेति। किमोत्प्रेक्षो
 यपारकत्वात्तस्यामूलोत्प्रेक्षात्वं बोध्यं शिकिशोरोभयानुकूलेति। श
 शिकिशोराभिन्नाः क्रोशानानुकूलेतियुक्तः पादः अवतिष्ठतेऽध्यवसान
 वशादिति। अध्यसानंचमंचाः क्रोशंतीत्यादिपिषविवाचिकेन समाना
 धिकराधर्मस्य कार्यरूपस्येति वास्तवहर्षाधिकरात्वेन तद्वृत्तितत्का
 र्यस्यगतादेः पमैदं दलक्ष्म्यामष्टतेरिति भावः। यथादिषुभावग्रहणस्ये

ति। ननु कर्त्तरि कृदित्यतः कर्त्तरिलः कर्मणीत्यत्रानुवर्त्तते तत्रानुकूलव्या
 पारर्पकत्वे कृद्धिधायकेपितथैव स्यात् इत्याशंकापनोदायेदं। अधिका
 रस्तत्रस्थकर्त्तरीत्यनेनैव सिद्धे भान इति व्यर्थं स्यादिति भावः न त्वेवं लाका
 रविधायकेपितदर्थकत्वापत्तिरत आह शब्दानुवृत्तिपक्षेति। इवार्थस्य वि
 धेयतेति। विषयनिष्ठोद्देश्यतानिरूपितं इवार्थसंभावनाविषयस्य विष
 यिणोलेयतादेः प्रतीयमानं यद्विधेयत्वं तस्य मंगाय तैरित्यर्थः विषयस्य
 विषयिवाचकेन तनमतेति गीर्णत्वादिति भावः निःशब्दाध्यवसितमि

तिनिः शब्दे तादात्म्येनाध्यतसि नमित्यर्थः इव ग्राह्यत्वितस्योत्पत्तेस्मृतयति
 मोनं दिनेव शब्दान्वितं समासार्येन्यपदार्थिगुणात्वात् विषयस्य निगीर्णत
 यति एकपदोपस्थाप्यत्वादिति भावः सिद्धः साध्यश्चेति तदक्तं सर्वस्वविम
 र्शिन्योः अध्यवसायो द्विधा स्वारसिक उत्पाद्यश्च तत्र स्वारसिको विषया
 नवगगमरावयथा भ्रातिमदादौ तत्र हि प्रमात्रं तत्तत्स्वारसिकमेव तथा
 प्रतीतिर्वक्त्राभ्युते स्वारसिकत्वं च कविप्रतिज्ञा निर्वर्तितत्वेन अन्यथा
 भ्रातिमात्रं स्यात् द्वितीयस्तु विषयिविविक्ततपाजानान एव विषये प्रयो

जनविशाद्विषयिणामध्यवस्यतियथोत्प्रेक्षादौ. सपुनर्द्विविधः सिद्धः साध्य
 स्य. तत्र सिद्धो यत्र विषयस्यानुपात्ततपानिगीर्णात्वादध्यवसायविषयो य
 मानप्राधान्यं यथातिशयौक्तौ. द्वितीयोपत्रे वामुपादानेन संभावनाप्रस
 मात्मत्वाद्विषयस्य निगीर्यमाणत्वादध्यवसायक्रियायारावप्राधमं अत्र
 तरावात्र विषयानुपादानेन सिद्धत्वं। इवाद्युपादानेन संभावनायारावप्रा
 धान्यादिति. यथा कथंचिद्भूतफलमो रत्नयादिति. स्वर्गो ध्वस्त इत्यादाविव
 नीलरूपवान्जात इत्यादाविव चेति भावः. अत्र तादात्म्येनैवोत्प्रेक्षणा मि

तिहेतत्प्रेक्षायामपि तथैव. तत्र हेतुः पञ्चम्यर्थः प्रततिप्रत्ययार्थयोर्भेदः संस-
 र्गः तस्य च प्रयोत्यतां संबंधनकार्ये त्वयः संभावना च प्रत्ययार्थे एवास्ति. एवं
 च विक्षेपणाभिन्नसंभावनाविषयहेतुप्रयोज्यरक्तत्वं तौ इति रक्तौ तवांघ्री
 मदुलौभुद्विवेक्षेयणाश्रयमिति तदुदाहरणे बोधः विषयी च प्रतत्यर्थ एव.
 भविष्येपरादेतुककार्याभिन्नत्वेनाध्यवसितस्वभावजन्यरक्तत्वं च निमित्त-
 मिति. विषयविषमिणोरुद्देश्यविधेयभावेन प्रतीतिस्तु प्राञ्चानेष्टेन. ए-
 वं फलोत्प्रेक्षायामपि बोध्यं. धर्म्यत्वे क्षायां च साधारणधर्मसंबंधो निमि-

४९
५१

तं केचित्तु धर्मो त्प्रेक्षामेवाहुः तेषां तत्सहचरित धर्मसंबन्धो निमित्तं एवं
 च प्रज्जते पिदे उलं धर्म उत्प्रेक्ष्यते स च पंचम्यर्थः तस्य च त्वभिरूपितजन्य
 तासं सर्गेणारक्तत्वादावन्वमः प्रज्जत्यर्थस्य चात्प्रयतासंबन्धेन प्रसयार्थे
 उत्प्रेक्ष्यत्वं च पंचम्यर्थस्यैव उत्प्रेक्ष्यतावच्छेदकसंबन्ध्यश्चाश्रयतैव प्रेत्य
 र्थश्च विषयः उत्प्रेक्ष्यावच्छेदकसंबन्धो नोत्प्रेक्ष्याधिकरणोस्वरतिष्ठजन्यता
 निरूपितजनकतासंबन्धेन वर्तमानोति शयोक्त्या तज्जन्म धर्माभिन्नत्वे
 नाध्ववसितो वरणे हतिर्धर्मो निमित्तं एवं च संभावनाविषयविशेषणवृ

त

राम०

४९

निहेतुत्वं निरूपितजन्यताश्रय रक्तत्वं ताविति बोधः एवं फलोत्प्रेक्षायाम
 विबोध्यमित्याहुः प्रतिबंधकनिरासायमिति इव रावस्य संभावनार्थकत्वाय
 वेत्यपि बोध्यः स्वात्तुसोमास्यदमिति उमया सहितः सोमः यद्वाचं चंदमा
 मनसो जात इति श्रुतेर्जनकतासंबन्धेन सोमास्यदत्वं मनस्यत्प्रस्यते तै
 नचेत्स्वरत्नमपिवर्णस्य व्यं पेमित्या तदाश्रितानाचेति राजाश्रितानामि
 त्यर्थः उदयतिवदनव्याजादिति विषयापन्धवश्चात्तराजतादात्म्यसंभावना
 दीर्घामः इत्युत्प्रेक्षा ॥ तद्यस्ववाचकयदेनेति लक्ष्यतावच्छेदकं च मुस्वत्वमेव

४२
५२

ति प्रागेव तिरूपितं मूलेन च रूपकादभेदत्वाद्वाद्वाच्येति एतावानेन विशेषर
ति भावः बाधजानस्य चेति एवं चाहार्याचेदबुद्धिरिति भाववाद्यबुद्धिकस्यै
वाहार्यत्वात् प्रावस्तकमलमनभसीत्यादौ आल्हादकत्वादिकं लक्ष्यतावच्छे
दकं तेन रूपेण प्रथमतो बोधेत इमावच्छिन्ने कमत्वाभेदप्रत्ययो व्यंजनया
नाहर्मः तदहर्मावच्छिन्ने कमलाभेदबाधबुद्धेरभावात् अतएव गौरासाध्य
वसानायां सर्वथैवाभेदावगमः इति प्रकाशततः रूपकेत्वाहार्येव अपमे
वरूपकादस्य विशेषदसाहुः तस्मिन्नेवानुग्राहकतयेति भगवतो निगारो

राम०
४२

तदा ते लूनकर्मत्वत इराणकर्तृत्वरूपे साधारणा धर्मैः साधारणा त्वसंपादनमे
वानुग्राहकत्वं भेदाभावरूपतयेति आस्ये पूर्णशशांकतेत्यादावन्यो माभा
वस्यप्रतियोगितावच्छेदकधर्मरूपतायाः सर्वतत्रंसिद्धत्वात् धर्मसत्यत्वा
भ्यामसिद्धमिति धर्मद्वयशत्यत्वं च सामानाधिकराण्यसंबंधावच्छिन्नप्रति
योगिताकं नवीनोजलधरइत्यत्र च भगवद्वत्तिलोकात्तरत्वं तत्समानाधि
कारानवसुधमकराणकव्याप्तिकर्तृत्वेन जलधरत्वेन जलधरत्वेन सामाना
धिकरणो सामानाधिकराण्यसंबंधेतदुभयविशिष्टजलधरत्वं कविकल्पि

४३

५३

तं कविप्रसिद्धमयीतिसामानाधिकरण्यं सवं धेनतादृशधर्मद्वयविशिष्ट
 तयाप्रसिद्धमयीत्यर्थः अर्पवश्चंद्रसादावप्येव मुखमर्पवश्चंद्रसादौ कवि
 कल्पितविशिष्टवंदेगादायामेदप्रतीतेरूपकं केचित्तु। कविकल्पिततादृशं
 चदत्तस्य मुखत्वेन विरोधाभावाददाहार्येव विषयितावच्छेदकप्रकाधार
 काधीरत्र रूपकलक्षणो आहार्यत्वं तदेव अतिशयोक्तिरसनाहार्येवरूप
 के आहार्यो नाहार्यो च धीरिति अमेव प्ररक्तस्य पदन्यत्वमित्यतिशयोक्ति
 रेषु प्रत्ततस्य विविक्ताकारवत्त्वं तत्त्वेनान्यवरक्तत्वेन बाध्यवसानमितित

राम०

४३

दर्थः अस्ति हि प्रकृतस्य ष्वेश्य चंद्रलेनाध्यवसानं आहार्यत्वाभावाच्च न रूप
 कमित्याहुः कुत्रल्लमानंदे पदकृतं तत्तिरस्तमिति अत्रेद्विसंकाव्यप्रकाशा
 दीरीसातदुक्तेर्निर्वाधत्वात् किंच त्वयाप्यमेदप्रधानातिरापोक्तिरिति प्राचीनव्य
 वहारसंगमनायविषयितावच्छेदकमेवाभेदइत्यवश्यं वक्तव्यं एवं वतथैवाभे
 दातिशयोक्तिरितिव्यवहारो ममापि रूपयादः कौपंगलितहारा इत्यादौपसि
 द्धविषयितावच्छेदकप्रकारकबोधस्य बाबुद्विपरगतत्वात् कोयमिसनेन निर
 स्तत्वाच्च वरंचंद्रकार्यकारित्वप्रकारकबोधोमीकार्यः एषैव वताड्प्यातिशयो

रक्तेः अत्रापि विषयितावच्छेदकं प्रकारकधीरादायैव तद्धर्मविशिष्टेशवत्य
 संबंधगुहोपितयैव तद्धर्मवैशिष्ट्यमयिलक्ष्यस्थरोपितमेवेति रूपकादस्या
 शेष इति आहार्यत्वानाहार्यत्वतो विशेष इत्यर्थः न त्वनन्यत्वादिति
 तत्राचते न रूपेण कदापि बोधाभावेन तद्रूपस्याभेदस्य भेदेन त्वदुक्तं नि
 वारणमसंगतमिति भावः तेषामनुगतत्वादिति तिगीर्यप्रक्षतस्य समेना
 ध्यवसानं भेदेनाभेदस्य संबंधेनासंबंधस्येति सकलसाधारणस्यैकस्य
 धर्मस्याभावादतिशयोक्तिलक्षणमनुगतमिति भावः इयमपि गम्यो

त्रैलोक्येति. अत्रेदं विंशं. नूनं मुसं चंद्र इत्यादौ नूनं पदाभावे प्रतीयमानस्य
रूपकरचानायत्तेः. उत्प्रेक्षायाः आयत्तेः. लकीर्तिर्भ्रामराः श्रान्ते तत्र वद
द्दुर्गमने स्वर्गगमने स्वर्गगा प्रवेशता. दात्म्योत्प्रेक्षा कीर्तौ स्वर्गगा प्रवेश
कर्त्तव्योत्प्रेक्षा वाक्यं रची कार्या. अन्यथा भ्रमराः श्रान्तत्वरूप विशेषणावे
पथ्यायत्तेः तद्वत्प्रत्तते उषेक्षा साधकाभावात्. भ्रमराः श्रान्तत्वरूपदेतत्प्रे
क्षामोचनकश्चिद्दोषः. स्वर्गसंबन्धित्वं स्वर्गगमनं. स्वर्गगा प्रवेशरूपो यातो
बाधमो निमित्तमिति. अग्निमाभ्या पूर्वयोरिति जन्मशतो यमे गय सुख

४५

५५

दुरवाभ्यां देवदशनादर्शनजन्मसुखदुःखयोरित्यर्थः न पर्याभ्यामिति दर्शना
 दर्शनजन्यसुखदुरवाभ्यामेव जन्मशतोयभोग्यसुखयोरित्यर्थः नाशक
 तावच्छेदकेति पुरायराशिनाशत्वपराशिनाशत्वद्वयकार्यतावच्छेद
 कावच्छिन्नकारणतावच्छेदकं सकलजन्मोयभोग्यसुखत्वादिकमेव तच्च
 दर्शनजन्मसुखमेव तच्च सुखानासुखफलोपहितपायनाशकताप
 रवक्तृत्वादिति भावः जन्मशतोयभोग्यसुखदुःखउच्यमानं महत्त्वात्
 दर्शनादर्शनजन्मचोयमेध्वनित्वंच प्राचीनरीत्येति शयोक्तिः द्वयो

राम०

४५

रौवोपंचम्यप्रतीयत इति. तव्यतीनावपि नात्र तन्मात्रतस्य सत्कारेणुभ
 वसिद्धः किंचुतत्सदत्तैकधर्मत्वमन्तयेवेति पृथगलंकारता. नचगम्योप
 मेयैवनिर्वाहः निद्यमानस्यापि सादृश्यस्यासुंदरसाधारणधर्मकत्वेनासुं
 दरत्वादिति बोध्य. गुणक्रिये लुपलक्षणं वा धर्मस्येति॥ यद्वा न्यजाति क्रिमा
 ईव्यातिरिक्तं धर्ममात्रं गुण इति वैयाकरणमतेनेदं. किंच नमनागपि नि
 श्चिन्नरसत्रविताभाववमेदस्य वितानतिरिक्ततया गुणस्यैव साधारणध
 र्मत्वमपि वक्तुं शक्यं पुरवं. सुवर्णम्. पर्वलक्षणं तत्त्वादिति अत्रेदं चित्यं.

४६

५६

हितादितविषयकनुल्परवहारकर्त्तव्यप्रतीतिस्तत्तवमत्कारेण। यथोक्त
 धर्मिणामेकधर्मात्त्वमत्ततएवमत्रचमत्कारत्तेत्येतिभेदात् प्रदोयते
 यएभूतिमश्चनिर्वमित्यनयोः पद्ययोर्नतादृशैकधर्मान्वयत्ततश्चमत्कारः
 किंनुराजनिर्वयोहितादितविषयकशुभाशुभान्यतेरेकजातीयकर्त्तव्यव
 हारत्ततएवेतिसहृदमकदयमेवात्रप्रमारां अतएवजगालमानोह
 दयादमुष्याविलोचनाभ्यामिवचारिधारेत्यत्रनजल्पयोगिता चंद्रइव
 सुंदरंमुखमिसत्रतदीयकं तत्रसादृश्यप्रतीतिस्तत्तचमत्कारस्यैवसत्त्वा

 राम०
 ४६

त. नचैवमलंकारांतरत्वमेव युक्तं सत्यं मत एवास्वरसा लुबलपानंदत्तताइ
 यं सरस्वती कंदाभरणोक्ते सुक्तं नचनुल्ययोगितायां सादृश्यस्यांगम्यतया
 गम्योपमयैव निवदिः तावन्मात्रत्ततचमलकाराभावात् एकधर्मान्वयत्तत
 स्यापि सत्वात् प्रतीयमानस्यापि सादृश्यासुंदरसाधारणधर्मकत्वेनो सुं
 दरत्वात् इति परंपायाच्छेदकेति स्वकर्मकक्रियाश्रयत्वरूपमेत्यर्थः वक्ष्य
 माणाकारकदीपकेति वसुदातुं यशोधातुमतीव निपुणो भवानित्यादौ
 चंद्रांशुनिर्मलंवा।रीति अत्र द्वितीयचरणो नातिप्रसंगविषमः तंदशेप

क्रमभंगश्चकाव्येः रसनासुषेति. दधीरचिरिववलिर्वल्लिखिकर्ण इति
 प्रतीतेरित्यथः इतितुल्योगिता. अत्राप्यौयम्यस्येति. परंतु प्रकृतमुप
 मेयंश्च प्रकृतमुपमानमिति बोध्यं. कर्त्तादि. कर्मकारो आदिपदयास्ये
 . कविसंरभगोचर इति. केवलं तादृशनापि का स्वभाववर्णनस्यैव तत्त्वा
 दिति भावः उपमायामिव स्यादेव दोष इति. तेन धर्मोपमागम्या न
 स्यादिति भावः इति दीपकं. एवं च वस्तु प्रतिवस्तु. भावापत्तेति. तद्विषे
 षाणां विव प्रतिविं वभावे क्वचित्सत्यपि उपमानोपमेयवृत्तिर्धर्मो वस्तु

प्रतिवस्तुभावापन्नरावः दृष्टान्ते तु साक्षात्तद्वृत्तिधर्मस्यापि विव प्रतिविव
 भाव इति दृष्टान्तद्विशेषः । एकस्मैव धर्मस्यैकशब्दाभ्यामुपादानं
 वस्तुप्रतिवस्तुभावः दिविभातीयथाभानुस्तथात्वंभासिवैभुविइत्यादौ
 वावमार्थोपमायामतिव्याप्तिवारणायार्थमिति स्मरणस्य तदसंपर्का
 दिति यथावा स्यार्थोपमायांगगनाधिकरणाकभानुकर्तृकशोभाविशि
 ष्टभूम्यधिकरणाकत्वत्क कसत्तेतिबोधः वैशिष्ट्यनियामकसंबंधश्च
 स्वकर्तृसदृशकर्तृकत्वमेव संबंधविशेषतात्यर्थग्राहकौचयथातथा

४८

५४

शब्दो नैवं प्रकृते स्मरणांतर्भावेणोपमानोपमेयभावः किं तु तादृशपद्म
 सदृशं तादृशं माननमित्येव न च वाक्यार्थोपमायां तादृशं शोभाश्रयभा
 नुसदृशं इदं शोभाश्रयस्त्वमिति बोधः क्रियाविशेषणस्य प्रथमांता
 र्थस्योपमामत्वेनान्वयायोग्यन्प्रतिवस्तूपमायां मुतादृशं न रसबंधयोत
 कपराभावात् गम्यतैवोपम्यस्य यद्वा वाक्यार्थोपमामांतादृशं संबंधो
 पियथा तथापदेद्योत्यत्वात्प्रकारएव यत्र वा वाक्यद्वयगतानां पदार्थानां
 सर्वेषां परस्परसाम्यंतत्र प्रतिवस्तूपमेति शरदागमकृतः आपदतद्

राम०

४८

सुदाहरणोऽप्युक्तः सत्यरूपोऽपूर्वोदायवान्चकांतित्वादित्यर्थे विशेषरू-
 पेनकालागुरोर्दृष्टं तता यथापर्वनतएता इदिमानएतद्दमादित्यत्रमहात-
 सस्य तस्मात्कालागुरुरूपदृष्टं तेन तद्वृत्तिरसामान्यधर्मवच्छिन्नयोर्व्याप्ति-
 सिद्धौपसामान्ययोर्व्याप्तिस्तद्विशेषयोरिति न्यायेन पूर्वोक्तविशेषनियम-
 सिद्धिः उपमावः अप्युक्तः सत्यरूपेष्टदहनमध्यगकालागुरुसदृश इ-
 तिसाधारणमर्धश्च विवं प्रति विवभावापत्रौ पूर्वोदायलोकोत्तरपरिम-
 लविशेषणकविस्तारणनप्रस्तुतिविंवस्तुभावापत्रमएवंचैवधिक

४२

रण्येपिरेकआशिष्यते तत्रच पूर्वोक्तरीत्या एकविशेषेऽपरविशेषस्य दृष्टं
 तत्वाभावात्तद्वृत्तिसामान्यावच्छिन्नव्यतिरेकआशिष्यते सिद्धेव तस्मिन्
 तद्विपरीतदृष्टं तेन तादृशसामान्यवच्छिन्नान्वयनियमसिद्धौ यत्सामान्य
 योरिति व्यापात्तादृशविशेषावच्छिन्नकाव्योक्तान्वयनियमद्विरितिः मदिमा
 भावव्याप्यतुर्वीफलरहितवीराणां दृष्टसदृशः संगविशेषाभावव्याप्यस्य
 त्वाभाववान्युरुष इति चोपमाकारः तत्वं किमपीत्यन्नापि मधुन्नतातिरि
 क्तज्ञानाविषयतत्त्वकमरं दृष्टं साधारणं सकलपुरुषज्ञानाविषय

 राम०
 ४२

तत्त्वककाव्यजित्पमाः यथा कथं विद्वैधर्म्यस्योदाहरणमिति अत्रेदं चि
 त्यं यद्यपि विद्वानेवेत्येवकारवलेना हिद्वान्न जानातीत्यर्थस्तस्य चो
 त्तरवाक्यार्थः सधर्मैव तथापि भूतल एव वध्या पुत्र इत्यादि प्रयोगवारणा
 यभावा न्वमस्यापि विवक्षितं तत्त्वमस्त्योत हि बंध्येत्यनेनाक्षिप्यस्य प्रस
 वित्रेव जानातीत्यस्य वाक्यार्थस्योपमानत्वेन निनक्षणा द्वैधर्म्यबोध्यं
 आक्षिप्तव्यतिरेकसजातीपार्थनिबंधने वैधर्म्यस्यैवोपात्तस्वस्य व्यति
 रेकयोः स्वव्यतिरेकसजातीपार्थस्यैव निबंधने तदाक्षिप्ततद्यद्यतिरे

५०

50

केरोपात्तस्योपमयागम्यत्वेपितत्त्वौचित्यात् यदि संतीत्यत्रापि गुणा
 : स्वयमेव प्रकाशं इति भावान्वमपि धर्मभूतं कस्तूरिकामोदः शपथेन न
 शापत इति वाक्यार्थस्तदाक्षिप्तेन स्वयमेव प्रकाशं त इति वाक्यार्थेन माना
 न्वयवाक्यार्थेणैवोपम्यावाध्यं यदापरि संतीत्यत्रैवकारस्य क्रिया समधि
 व्याहृतत्वादस्य ता योगव्यवच्छेद एवार्थः परतो न प्रकाशं त इत्येतदाक्षेपल
 भ्यमेव तत्र हि द्वितीयार्थं न स्वतः प्रकाशं त एवेत्यतस्मान्जातीयार्थ
 वर्णनं किंतु परतो नेत्येतस्मान्जातांयस्यैव यत्तु शपथेन न प्रकाशं ते

राम०

५०

किंतु स्वतएवेत्यर्थवर्णनंतत्र स्वतएवेत्यंशो न वाच्यः कित्वाक्षेपलभ्यः ।
 आक्षेपेण च मामिकः कोमरं दानामिति भवदुदाहृतेऽपि मधुन्नतं विना को
 जानातीत्यर्थप्रतीतेर्वैर्यधिकारायोदाहरणं त्वनस्यात् अस्तु वारावकाश
 प्रकर्षणो न न परत इति प्रस्तुतवाक्यार्थः तथापि व्यतिरेकसंजातीपार्थ
 निबंधनादन्वयसंजातीपार्थनिबंधताच्च विद्वानेनेति वदस्यापि वेधर्मो
 दाहरणात्तेन त्यासि मव्यतिरेकसंजातीपार्थनिबंधन एव वेधर्म्योदाह
 रणात्त्वमिति राजा जास्तीति अनुपात्तधर्मणोपपत्त्यस्येति तादृशोपमे

५१

५१

अथैकधर्मसंबन्धिभेदेन हिरूपादानरूपवस्तुप्रतिवस्तुभावापत्रसाधा
 रणधर्मकृत्वाभावान्नास्यप्रतिवस्तुपमोपमोगितेतिचिंत्यं असंष्टक
 तारूपस्येति पर्ववाक्यार्थघटकहितत्रस्वरूपकर्मणीतिनामार्थविभयर्था
 दीनामुत्तरनाक्यार्थघटकेप्राणानपहर्तमित्यत्राभावादशंखलताः
 तिप्रतिनस्तुपमादृष्टांत इतिविवप्रतिविंवभावायत्रसाधारणधर्मकं
 वाक्यार्थयोरार्थयौपम्यदृष्टांत इतिनिष्कर्षः एकस्यैवद्वौभेदाविति ७
 पमारूपस्यैवेत्यर्थः इतिदृष्टांतः इहलौकिकयम्यपौरितितज्ञानमोरित्य

राम

५१

र्थः अस्यास्त्वरूपमानोपमपयोरिति आस्येष्टरौ शशांकोति भव उक्त रूप
 कोदादरौ इदमतिव्याप्तरमिति चिंत्यं रूपकस्य गुणी भूतत्वेनेति कर्त्तृभेद
 रूपवाव्यतिध्वंगत्वेनेत्यर्थः तयोर्विशेष इति रूपकातिशयोक्त्योरित्यर्थः
 रूपकादौ तद्व्यमान इति अस्यासामंजस्यापत्तेरित्यनेनान्वयः तत्र हेतु
 र्येग्येत्यादिरतीयांतं उपमेयाभेदसिद्धाचेति निदर्शनायांतथाभावेतु
 बीजं चिंत्यं तत्तु तन्मतदृष्टारो नैवेति अत्रैदं चित्यमत्वा मंतरात्मनिलसं
 तमिति भवेदुदाहृतेपिगम्य रूपकैरौ वनिर्वाहे निदर्शनाया उच्छेदापत्तिः

५२
५२

अथानाकार्यरूपकोच्छेदवत्तगम्यर्वाकार्यरूपकोच्छेदयतिश्च नचमुख
मिवचंद्रइतिवाच्योपमामुखंचंद्रइतिगम्योपमैवस्यादितिरूपकोच्छेदइति
वाच्यंतत्राभेदप्रतीतिद्वयतचमत्कारस्यैवसत्तात्सादृश्यकतस्यतस्याभावा
वः किंन्वत्तुदुदाहृतेकर्तोरूपकमेवास्तप्रतीयमानोपिक्लिपयोरभेदोवि
शिष्टरूपकेविशेषणभेदवन्मालंकारंतरंतस्माकम्यतामात्रेणालंका
रंतरतेतिरिक्तवचःप्राचीनीरलंकारंतरलेनपरिगणानाद्रम्यत्वेयंवाच्य
त्वरूपकमित्युच्यतेतर्हिप्राचीतसेतुविष्टव्यर्थमेवेतिबोधमन्नित्यत्र

राम०
५२

प्राचीयमानोत्प्रेक्षेति. मुखार्थविषया. तत्रापि मते लाक्षणिकार्थपरत्वेति
यमेवेति बोध्य. इति निदर्शना. गुणांतरेण सादृश्यप्रत्ययस्य दुर्वारत्वा
दिति. अत्रेदंचित्यंकथमिंदुरिवाननं त्वदीपमिति यद्येकलंकवेत्वेन तद्
हिभ्येन वा सादृश्यं न प्रसिद्धमुपपत्तिविषया वा. यस्य नियेधकथं शब्देन
प्रतिपादिते गुणांतरसादृश्यं प्रतीतिपय्यमवतरेत्. किंच न्यधर्मो प्र
सिद्धसादृश्ये वेदशाधिक्यं न त्वप्रतिपादनद्वाराऽभाव. प्रतिपाद्यतेऽ
पकर्षो वा. सचाविशेषात् सर्वधर्मप्रयुक्तस्यैवेति गुणांतरेण सादृश्यप्रस

यदतिरिक्तं वचः कथं तु लयामः कलपापायिष्टं कजमित्यादौ सर्वथैव सादृश्य
 निषेधप्रतिते शुतस्माद्यमोरेतादृशन् नत्वाधिक्यवर्गानाभावे सादृश्यं
 पर्यवस्यतीत्येतावतैवोपमागर्भत्वव्यवहारः सोपिकुमुदादतिरिच्यते
 मुखमित्यादौ व्यतिरेकस्यालंकारत्वाभावापः किंच व्यतिरेके गुणांतरेक
 धिते गुणांतरसादृश्यमपि चमत्कारिः यथा देवदत्तेन सदृशो यज्ञदत्तः
 धनमस्याधिकमित्यादौ तत्र विद्यादिकृतसादृश्यस्यापि चमत्कारित्वात्
 उक्तविद्यत्वेन देवदत्तस्य प्रसिद्धत्वात् इति गुणांतरकृतनिषेधेति

राम०

५३

सादृश्यानिषेधेत्यर्थः आकृतविशेषणोति. स्व. उपमेमविशेषणाति. त
दपि चिंत्यारसघनकलतपेति. अत्रेदं चिंत्य उपमानादुपमेयेव रण्यमानं
वैलक्षण्यमेव गुणाधिक्यकृतं व्यतिरेक. तच्च क्वचिदुपमेमोत्कर्षयर्मचा
सायि. क्वचित्तदुपकर्षयर्मवसापि. क्वचिदनुभयपर्मवसापि. आधिक्यम्
नत्वशब्दावप्युत्कर्षपकर्षपरावेव. तत्रापकर्षपर्यवसायिरत्तरत्वमित्य
त्र. अत्रापमेये शशोकत्वादिगम्यचेतनत्वसदृश्यत्वादिभिः शोकरदि
तत्वशोकसहितत्वाभ्यां तर्गुणाधिक्यप्रतीतावधिशोकस्य स्वरूपेणा

यकृत्वादिरहिवास्यत्वाच्च वारमचेतनत्वमेव सम्यक् न पुनः प्रियावियोगा
 दिजन्यशोकास्यदेवैतत्यादीति प्रतीतियर्यवस सम्यक् न पुनः नाहविरहा
 नुगुणा। कविनिवद्धात्यर्यविषयोपकर्षपर्यवस्यतिः अतएव प्रियावियोगा
 द्यपि तुल्यमित्यर्थकामाचयो। सर्वतुल्यमिति वाक्यं वरितार्थ एतेनोपमा
 लंकारद्वरीकरणमेव च मात्कारीति परात्तं सशोकत्ववर्णनेऽपिरक्तत्वादि
 धर्मेः सादृश्यस्य विग्रहं भयं रिपोषकतपावचमकारिणः सत्वेन तस्य राम०
 वस्यकर्तुमशक्यत्वात् अलंकारवियोगोदाहरणं तु भुवननित्यं ५४

विंसादिबोध्यमिति. तन्मनिपुणानिरीक्षितमायुम्यतेति. अत्रेदचिंत्यश्वे
 षेपिनात्राभेदाध्यवसायः सर्वदोमांधवइतिवत्. किंतुपरास्यरान्नितये
 दीर्घाक्षरादवयवसंधानाच्चभेदइत्यर्थद्वयमितरान्वपिकिंचाभेदाध्यवसा
 येपिनास्यसाधारण्यं. भेदश्चेन्नतस्यतिरस्कारेणोपमानिष्यादकत्वाभा
 वेनसकलकलमित्यादिवैलक्षण्यात्. वदपितस्योपमानवृत्तित्वेनेत्यादि
 . तत्रउपमानत्वंदिसादृश्यप्रतियोगित्वंतत्रप्रतीपालंकारविधयाकृप
 रास्यात्येव. दीर्घाक्षरत्वरूपगुणास्याधिकस्यतइत्यस्मिन्कृपाणोसत्वा

५५
 ५५
 च. अकलंकं मुखसदृशो न सकलं कश्चिद्द्रव्यादौ व्यतिरेकस्यैवमेव नि
 र्वात्यत्वात् यदप्यनुभवपर्यवसायिनो व्यतिरेकस्योदाहरणमित्यादित
 दपितं। उल्कर्षापकर्षोभयापयवसायीत्यर्थक उभयपर्यवसायीतित
 द्रुथपाठात्. अनुभवपर्यवसायित्वेनैतदेवोच्यते यत्प्रकृतानुगुणोत्क
 षायकर्षपर्यवसायित्वाभावेन विद्यमानस्यापि व्यतिरेकस्य नालंकारत्वकिं
 तु वस्तुतामात्रमिति. अलंकारश्चात्र गम्योपमैवेकपराकृपाणयोः श्लेष राम
 लब्धाकृतेर्दीर्घासराच्च भेदेऽपि इतरसर्वतुल्यमेवेति पर्यवसानात् तत्कृतच ५५

मत्कारस्यैव सत्त्वाच्च त्वदुक्तगम्योपमेवेति इति पतिरेकप्रधानशक्त्या
हकमितिः इदंचिंत्सं. अप्रधानग्रहणप्रत्याख्यानपरमाख्यनिरोधात्. अप्र
धानभृत्यैः सहगतो राजेत्यत्र तृतीयानापत्तेश्च. सहोक्तिलक्षणां च यत्रैक
स्य शादः क्रियाक्रियोऽपरस्य सहार्थबलादर्थः सा सहोक्तिरित्युक्तमि
ति। किंतु प्राधान्याप्राधान्याभ्यामिति. प्रधानमुपमेयप्रधानमुपमानमि
ति बोध्यं. व्यतिरेकस्यानुत्थानापत्तेरिति। निशाकरसमानत्वेन वर्णिता
पेक्षया साक्षान्निशाकरत्वेन वर्णिता साक्षान्निशाकरत्वव

56 गोनप्रयुक्तस्य व्यतिरेकस्येत्यर्थः। प्राचीना एव सदोक्तेः पृथगलंकारतायामि
 ति। एवं चैतदनुभववलेनैव मुणाप्रधानभावकृतविच्छिन्निविशेषमाश्रि
 त्य सर्वस्वकारकः कार्यकारणोर्वापर्यविपर्ययमूलोपि सदोक्तेः प्रकारश्च
 अयणीय इति चिंत्यं शोणत्वासक्तत्वाभ्यामिति अधरे शोणत्वं मनस्यास
 क्तत्वं नितं वेधिकभारत्वं मथे उपदे उपदेशकर्तृत्वं इति सदोक्तिः। मिश्रिता
 यथेति विना कृतस्य वस्तुनोरमणीयत्वारमणीयत्वाभ्यामिश्रितेत्यर्थः।
 इति विनोक्तिः साकांक्षया लंकायावशतामिति। अलंकायस्य अवशतां लं

राम०

५६

लंकायावशंताच. समासोक्तावप्रस्तुतवृत्तांतएवचारुतादेतुरिति प्राचःतेषा
मयमाशयः। अपमैत्रीत्यादौ श्लिष्टविशेषणप्रतीतप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांत
योः श्लेषभित्तिकाभेदाध्यवसायेनाभिन्नयोः प्रस्तुतवृत्तांतोविशेष्यःत
द्बोधकबोध्याप्रस्तुतस्तु अभेदेनतद्विशेषणं एवंवाप्रस्तुताभिन्नप्रस्तु
तस्यचंद्रेणान्वयः तत्रयद्यपिप्रस्तुतस्यस्वासाधारणधर्मेणचंद्रेन्यययो
ग्यतास्तितथाप्यप्रस्तुतभेदमापन्नस्यनसास्तीतितदूपावच्छिन्नस्यत
स्याः प्रकृतेधर्मिण्यारोपः एवंवाप्रस्तुतव्यवहारसमोपपदेनाप्रस्तु

५७
५७

तव्यवहारतादात्म्यापन्नसमारोप उच्यते न च तत्तादात्म्यापन्नत्वेपिविशे
 ष्यतायाः प्रकृत एव सत्त्वेनारोपं विनाप्यन्वययोग्येततिवाच्यं दगवते
 नेवीक्षत इत्यादौ विशेष्यस्वरूपेस्वेतरान्वययोग्यस्येतरतादात्म्याप
 न्यातद्योग्यत्ववत्त्वतो न्वययोग्यस्यापीतरतादात्म्यापत्यातद्योग्यत्वस्या
 पिसत्वात् न च रूपकत्रसमासोक्तावपि प्रकृतेऽप्रकृत रूपसमारोप
 एव चारुता हेतुरक्त। तद्वाचकपदसमभिव्याहाराभावेन तस्यासंभवात्।
 नचाक्षिप्तनायकारिना अक्षिप्त रूपकं भवतु। निरीक्ष्यविद्यन्त्यनैः पयो

राम०
५७

पयोदइत्यत्रपयोदेदृष्टुः पुरुषरूपकाक्षेपकनिरीक्षणावदाक्षेपकाभावा
 त् नचविशेषणसाम्यप्रतीताप्रकृतवृत्तांतस्याक्षेपकोक्तप्रकृतस्य
 प्रकृतेविशेषणतयातस्यप्राधान्याभावेनक्षेपकत्वात् एतेनाक्षेपासं
 भवेपिपरनायिकामुखचुंबनस्यशेषमर्यादयाप्रतीतस्यप्रकृतिधर्मि
 ण्यारोप्यमारास्यजारासाधारणधर्मत्वेनप्रकृतिधर्मिणिजारत्वमेव
 जकतामुशकेत्यपास्तं किंचैवंसतिवाव्यर्थबोधोत्तरंतद्यंयाप्रतीतिः
 सापिनकेवलव्यवहारमात्रात् अपितुतादृशनायकनायिकासंबंधवि

५८
५८

शिष्टव्यवहारज्ञानात् एवं च वाच्यार्थबोधकालिचमत्कारबीजमात्रमत्र
 निरूप्यते इत्यदोषः। अपि च तादृशव्यंग्यस्याधिकचमत्कारकारित्वेन ध्व
 निव्यवहारयोग्यतयानालंकारशरीरघटकता। एवं च समासोक्तैस्तादृ
 शध्वमुपस्कारकतयाऽधिकचमत्कारकारित्वमलंकारत्वं च न चैवं समा
 सोक्तौ रूपकध्वनिनैव निर्वीक्ष्येष्टयगतं लंकारत्वं न स्यात् इति वाच्यं वा
 च्यार्थबोधकालिकचमत्कारस्यापह्नोतुमशक्यत्वेनालंकारत्वस्यदुरप
 न्दवत्वात् विणीतनायकव्यंजनस्य समासोक्तं तर्भावं वदतो ध्वनित

राम०
५८

तस्य दुर्वा रत्वाच्च तद्व्यंग्यस्याधिकचमत्कारकारित्वेन प्रधानत्वात् न च स्मि
ष्टशब्दोपस्थापितयो वृत्तांतयोः परस्परमभेदेनान्वयेमानाभावः सद्वदयत
दयस्यैव प्रमारात्वात् । अतएवागत्य संप्रति वियोगविस्तृष्टं कां गीमित्यत्रार्थ
शक्तिमलो नायक नायिका वृत्तांतो वा — रविकमलिनी वृत्तांताध्यायेपेगौ
वस्थित इति प्रदीपकृतः प्राचीनानुभवमपलप्यापियदिएकत्रद्वयमिति
त्याप्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोर्विशेष्येगौवान्वयः स्वीक्रियतएवमपिवा
अर्थबोधकालेप्रस्तुतेधर्मिणाप्रस्तुतजारत्वारोपप्र — शाः । तथा

५८

५९

दि। यद्यप्यनयोर्भिन्नपदोपात्तविशेषणयोरिव विशेषेणोवसाद्वाहन्व
 यात्समप्राधान्यमस्तीति स्वीक्रियते तथाप्यप्रस्तुतवृत्तांतान्वयानुरोधा
 न्नप्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारोपः प्रस्तुतेऽप्रस्तुतवृत्तांतारोपेणोवसिद्धेः
 अप्रस्तुतरूपसमारोपेऽपि प्रस्तुतवृत्तांतान्वयायोग्यतायास्तदवस्थत्वा
 चनत्वेवं सति विशेषणसाम्यादप्रस्तुतस्य गम्यत्वे समाप्तिरिति प्राची
 नलक्षणासंगतिः अप्रस्तुतधर्मिव्यंजनस्य लपानपेक्षणादिति चेत् राम०
 नत्वरूपतोऽप्रस्तुतवृत्तांतारोपस्याचमत्कारित्वं किंत्वप्रस्तुतकामुका ५८

दिसंबंधित्वेनावगम्यमानस्यैवतस्यारोपः अतः श्लेषादिमदिम्नाविशेष
रापदैः स्वरूपतः समर्पितेन ऐं दी चंद्र इत्येतद्गतस्त्रीलिंगपुंल्लिंगसदृकते
नतसंबंधिनिकामुकारौश्चाभिव्यक्तेपुनस्तदीयत्वानुसंधानात्विशेषरा
साम्येनवाच्योपाकारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यापेक्षणात्प्रस्तुतस्यस्य
स्याप्रस्तुतव्यवहारस्येत्यर्थोवा. एतेनवदनचुंबनस्यपुत्रादिसाधारण्या
त्कथं कामुकाभिव्यंजकत्वं किंचाहमुत्वंचुंबतिभानुविंबमित्यत्रापिना
यकाद्यभिव्यक्त्यापत्तिरित्युपास्तं यत्तुचंद्र ऐं दीपदंगतलिंगाभ्यामभिव्य

६०
६०

क्त नायकयोः स्वव्यंजकपदोपस्थायिताभ्यामभेदेनैवान्वयउचितः समा
 नपदोपात्तत्वमसामन्तेरितितन्म- एवंदिवदताव्यवहारावच्छेदकत्वंतयोः
 स्वीक्रियतेनवा- आद्ये एकस्यार्थस्योमयत्रान्वयोऽव्युत्पत्तिग्रस्तः अंत्ये
 साननुगुणत्वं- यद्यपि ऐं आदौ ये। नायिकात्वभानेकेवलं व्यवहारावच्छेद
 कत्वमात्रस्वीकारेबाधः नायिकात्वानालीठकेवलैर्द्रौमुखचुंबनरूपव्यव
 हारस्यनायकासंबंधित्वात् नहिरिक्तादात्म्यं विनानायिकायाः पृथग्भूतं
 विशेषयितुं सामर्थ्यमस्तीति तदपि न मुखशब्दश्लेषसामर्थ्येनैर्द्रौमु

राम०
६०

खमित्यस्येधशेमोयेराकेवलमुखचुवनस्योपस्थितेः। तदेतदुक्तंकुवलय
 नंदेक्षेष्टादिमहिम्नास्वरूपतः समर्पितेनुवदनचुवनादिनेवि। नत्वेंद्रीशब्दे
 र्थेनदिग्गपेरावदनरूपमुखपंदार्थस्यान्वयोवक्तुं शक्यः सत्सदयैः। नन्वेता
 दृशकसृष्टिकल्पनापेक्षयाविशेषणसाम्यमहिम्नाप्रतीतोवाक्यार्थः स्त्री
 पुद्गलिनपुंसकाभ्यामविव्यक्तनायकाव्यभिन्नचंद्रादिघटितप्रकृतवाक्या
 र्थेस्वावयवतादात्म्यापन्नतदवयवोवतिष्ठतेइत्येवकल्पयितुं युक्तं। एवंचना
 यिकाभिन्नइंद्रदिशासंबंधिवदनास्तिभिन्नप्रारंभकर्मकरूपचुवनरूप

संबंधाश्रयोनाशकाभिन्नश्चंद्रइति बोधइति चेन्न ॥ एवं हि पें घ्रां नायिकासंबं
 धाप्रतीत्यारसोद्बोधनापत्तेः ॥ न च व्यंजनया तत्प्रतीतिरस्येव यस्मिन् पदमे
 दः ॥ तत्संबन्धिनि तत्संबन्ध्यभेदइति न्यायेन वामानसिकी तत्प्रतीतिस्ततएव
 च मत्कारइति वाच्यं ॥ तदपेक्षया साक्षाच्च मत्कारोपपादकव्याच्यार्थबोधव्य
 त्यादनस्यैवोचित्यत् ॥ व्यंजनया प्रकृतार्थबोधः ॥ शक्तिः प्रकरणादिना
 नियंत्रणात् ॥ ततो व्यंजनमाहात्म्यादेव प्रकृतवाक्यार्थतादात्म्येनावति
 ष्टतइचेत् ॥ वैयंजनिको प्रकृतार्थबोधो नापि काव्यविशेषितो विशेषितो

वा॥ नाद्यः॥ रसाननुगुणात्वात्॥ अंत्ये स्वपदोपस्थाप्ये लिंगाभ्यां नापि काव्य
 भेदबोधो व्यर्थो संभवी च। नायिकाविशेषणव्यवहारबोधनेतकृतार्थत्वात्
 । अपि च तथा सति जाकार्त्तकसंनुरागपरनायिकामुखचुंबनाभिन्नप्राची
 प्रांभयोगाश्रयो जाराभिन्नश्चंद्र इति बोधकदर्शनमेव स्यात्। तस्माद्यंज
 नयाशक्त्याचोपस्थिता प्रस्तुतवृत्तांते न व्यंजनयोपस्थितनायकादिसंब
 धित्वेन गृहीतेनाभेदमापन्नप्रस्तुतवृत्तांतारोपः प्रकृतविशिष्ये। नव्यम
 ते श्लेषस्थले प्रकृतोपस्थितेः शक्त्येव तेन तन्मते शक्त्येवाप्रकृतार्थोपस्थि

६२

62

ति प्राचां तु व्यंजनयेत्येतावान्विशेषः ॥ एवं वाच्यार्थबोधोत्तरं यदि चंद्रारौ
 नायकत्वादिति प्रतीतिरपि सत्पदानुभवसाक्षिकी तदा स्तित्युपपादितमेव
 प्राक ॥ प्रस्तुतप्राचीवृत्तांते आणय्यमाणा प्रस्तुतसंखंडितनायिकाविशे
 षवृत्तांतसमर्थनाय तस्यावश्यकत्वाच्च ॥ एवं च सानुरागपरनायिकामुख
 चं वनाभिन्नप्राचीप्रारंभसंयोगाश्रयश्चंद्रइत्येव बोधः ॥ समाप्तोक्तोर्गुणी
 भूतव्यंग्येति व्यवहारस्तु प्रकृतव्यवहारप्रकृतव्यवहारान्नेदस्य व्यंजनया
 प्रतीतेर्निर्वीधयेवेति दिक् ॥ तदपि धर्मांतरपरस्कारिणीति ॥ कार्यातिरिक्त

राम०

६२

धर्मपुरस्कारेणोत्तर्यः॥ कार्यातिरिक्तधर्मप्रतिपादकविशेषणसाम्येनवा
प्रकृतार्थोपस्थापनंकार्यप्रतिपादकं तस्मात्साम्येनवेति द्वैविध्यमिति भावः॥
श्लेषेति। व्याख्यायतेरिति॥ तत्रविशेष्यस्य श्लिष्टत्वेपिविशेषणसाम्यस्या
सतेरिति भावः॥ नचश्लेषेति॥ तत्रविशेष्यस्याविशिष्टत्वादिति भावः समा
सोक्तिवचनमद्यमिति। यत्रविशेषणस्याप्रतीनाप्रकृतव्यवहारतादा
त्म्यायत्रप्रकृतव्यवहारप्रतीतिः॥ सासमासोक्तिरितिसर्वत्रयंयसिद्धांता
त्प्रकृतेः प्रकृतवताप्रतीतावपि क्रियारूपतद्व्यवहारस्य कस्यचिदप्रतीते

६३

63

रपि नासमासोक्तिरिति ध्येयं॥ एतेन यदपीत्याद्यपि परात्मः॥ सर्वस्वग्रंथ इति
 दिक्॥ एवं दत्तान्नदासप्रशस्नानामपि॥ अत्रापि व्यवहारस्य कस्यचिन्निबंध
 नाभाक्त्यं समासोक्तिरिति चिंत्त्यं तादृशस्थले व्यंग्यरूपकमुपमावेति तु य
 क्तं॥ न ह्यत्र श्रोतो वृक्षादिविपर्यास इति॥ न प्रतीयत इत्यत्र यथातिरिक्तं प्र
 मारामन्विष्यतां॥ यत्तु पुरायत्र श्रोत इति काव्येऽप्रस्तुतप्रशंशेति॥ तत्र प्र
 संशनमत्र किमुत्कर्षाधानं प्रतीतिमात्रं वा॥ नाद्यः॥ प्रतीयमानार्थानध्या
 रोपविषमेषु अप्रस्तुतप्रशंशोदाहरणो घव्याप्तेः॥ नहि तादृश्येन स्थितो

राम०

६३

प्यर्थ उक्तर्षक इयुक्तं। नान्यः प्रकृतेरभावात्॥ न त्वत्राप्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य प्र
 तीतिर्व्याच्यत्वात्॥ न चान्यतरत्वेनोभयोः संग्रहः समासोक्तेरेवान्यतरत्वघ
 टितलक्षणाकरणोवाधकाभावात्॥ अतिशयोक्त्यादौ ह्यप्रत्वाच्च सर्वस्वका
 रदिविरोधोद्भानंतु तच्छिच्छिक्त्वात् संगतमेव॥ ईदृशाप्रस्तुतप्रशंसायां च
 पितैरनंगीकारेणातवापि विरोधस्य सत्वाच्चेति दिक् एकार्थोभावबोधकतारू
 पमिति॥ एकार्थोभावापन्नार्थबोधकतारूपमित्यर्थः॥ इति समासोक्तिः कु
 वल्यानंददूषणावसरविच्छित्तिविशेषो नास्तीति तेन सुवचत्वादिति॥ अ

६४
६५

त्रेदं चिंत्यं ॥ दोषाभावमध्येन मंतर्भावयता एकविशेषोचमत्कारविशेष
स्यानंगीकारात् ॥ त्वदुदाहरणसंगतिः ॥ यद्यनुभववत्तात्तद्दोषाभावकृत
चमत्कारदप्यधिकचमत्कारेस्तिवात्यनंगीकारस्त्वप्रयोजक इत्युच्यते तर्हि
समंप्रकृतेऽपि किंचापि तयोषायेति वदती भवतापियमकारिषु विशेषस्य च
मत्कारताभ्युपेतैव चमत्कारातिशयजनकतारूपाया एव पुष्टेः काव्ये स्वीका
रात् ॥ यदितुविवक्षितार्थावाध एव पोषः ॥ विवक्षितार्थवादप्रयोजकानुपा
दानत्वं च पुष्टत्वं तथाप्यापत्काले क्रियमाणं नृत्तिकाशौचादिनदोषाय

राम •
६४

नापिलोकनिंदायै क्रियमाणां चाधिकस्तुतये भवतु न च मत्कारयेति वाच्यं ॥
 नित्ये फलस्यापि स्वीकारेण तदतिशयस्य तेन जननवदुपपत्तेः ॥ इदं तु फलं
 च मत्कार एव अपि लावण्ये तत्र पुष्टत्वमक्रियमाणां दोषाय क्रियमाणां तु
 विवक्षितार्थावाधरूपपोषायेव नाधिकचमत्कारय ॥ यथा नापदि चक्रिय
 माणां मृच्छोच्चादि दोषाय ॥ क्रियमाणां तु नाधिकफलायेत्यतो यमकपर्यं
 न तानुधावै ॥ वस्तुतः संध्याद्यकरणास्य दोषत्वेऽपि तदभावो न दोषाभावमा
 त्रं ॥ अपि तु फलापायि ॥ एवं यमकाद्यतिरिक्तेऽपि साभिप्रायैकविशेष

६५
६५

तोपादाने दोषत्वाभावश्च मत्कारश्चेति अलंकारत्वं। किंच यथा तत्र दोषाभाव
स्यागवै कल्पेपि सिद्धे। सागलत्कराणां फलातिशयायैव। एवं दोषाभावस्य विशेष
षणानुपादानेपि संभवेन साभिप्रायैकविशेषणानिवंधनोपि च मत्कारो दु
पहव इति तदेतदपि च एकपदार्थहेतुकमित्यादि नाग्रंथेन कुवलयानंदे स्फु
टमिति दिक्॥ इति परीकरः॥ अत्राद्ये मेदे इति॥ आद्ये प्रकृतमात्राश्रिते॥ द्वि
तीये प्रकृतमात्राश्रिते॥ तृतीये उभयाश्रिते॥ अत्र विशेष्यस्य श्लिष्टत्वेपि श्ले
षालंकारे शृष्टशक्तिमलध्वन्युच्छेदापत्तिः॥ करकलितचक्रेत्यादि॥ करोह

राम०
६५

त्तः किरणाश्च वक्रं सुदर्शनं कालचक्रं च तमोरादं धकारश्च ॥ अर्जुनस्य
 गुरुरित्यत्र गुरुरपदं श्लिष्टं पर्यायपरिवृत्तिसदृशं ॥ शिखकादिपदोपादानस्यापि
 संभवात् ॥ हरिर्विष्णुः सूर्यश्च करोहस्तः किरणाश्च ॥ अधिकं अतिशयेनाके इ
 त्यधिकं अव्ययीभावः ॥ जले इत्यर्थश्च संगादिति पंचम्यंतमतुलरागेत्यत्रान्वे
 ति ॥ अखंडितश्लेष इति ॥ शष्टशक्तिमूलधुनिनानखंडित इत्यर्थः ॥ अमरार्चि
 त इति च नुपमधनार्चित इत्यर्थः ॥ बाध्यप्राय एवेत्यादुरिति ॥ सर्वदोमाध
 वः ॥ पापात्सयोगंगामदीधर इत्यादावलंकारांतरसंभवतारहिते सावका

शस्यश्लेषस्यालंकारांतरेण स्वविषये वाध्यत्वमेवेत्यर्थः॥ तत्र किमुच्यते॥ प्र
 कृतार्थस्य शक्त्या प्रतिपादनमिति। अत्रेदं चिंत्यं कुवलयानंदे सदिति। लुक्त्वा
 क्त्वा प्राथमिकबोधत्वमेव निबध्यतावच्छेदकमिति वाधितं। अन्योन्यसंधा
 नवलादित्यनेन चेदं बोधितं॥ यत्प्रकृतार्थे नियामकद्वयसत्त्वात्प्रथममुप
 स्थितिः॥ द्वितीयशब्दांतरसन्निधिमात्रसत्त्वात्पश्चादिति॥ सुरभिमांसं
 भुक्ते इत्यादिपुत्रादिप्रयुक्ताश्चाश्लीलबोधः शालकादिप्रयुक्ता देवतद्वेध इति
 व्यवस्थायिव तात्पर्याग्रहतद्रुहाभ्यां रूपपादा यद्वावत्त्वबोद्धव्यादिवैशि

अस्यफलबलेननियंत्ततश्चक्षुस्त्रासेपिदेतुत्वकल्पनान्नदोषः॥एतावान्वि
शेषः॥यत्रव वैशिष्ट्यादिज्ञानं विलंबेनप्रकरणाज्ञानंचशीघ्रंतत्रव
वैशिष्ट्यादीनांनियंत्ततश्चक्षुस्त्रासकंचयत्रतुयुगपदेवोभयंतत्रनियंत्रणा
प्रतिबंधकतोत्तेजकतैवतेषां॥व्यंजनवादिनापितेषां व्यंग्यप्रतिभादेतुत्व
त्वमवस्येमंगीकार्यमेवतद्वरंव्यंजनामनंगीकृत्यतेषांश्चक्षुस्त्रासादिदे
तुत्वकल्पनमेव॥एवंयोगरूढपदानांयोगार्थमात्रघटितार्थातरबोधक
तेष्टातत्रतेषांरूढिप्रतिबंधकतापिस्वीकार्या॥उत्तेजकतावास्वीकार्या

६७
६७

॥ किंचिदशब्दशक्तिश्चलध्वनिस्थले संबंधविशेषरूपव्यंजनाया बोधजनक
त्वकल्पनापेक्षया कृत्रिमशक्तेस्तत्त्वकल्पनमेवोचितं ॥ एवं चास्मिन् साधार
णविशेषाणां समासोक्तावेव गुणीभूतव्यंग्यत्वं स्मिन् विशेषाणां योम
प्यारोपांशमादाय वा तत्त्वमिति दीक्षिता शय इति ॥ वक्तुं तत्त्वद्वितीयार्थस्य
व्यंग्यत्वेऽपि न तमादाय ध्वनित्वमुचितं ॥ उपमानादिविधया तस्यापि प्रक
तोपस्कारकत्वेन गुणात्वात् ॥ अन्यथा समासोक्तावपि गुणीभूतव्यंग्यत्वे
क्तिरसंगता स्यादित्यलंकारमादायैव ध्वनित्वमुचितमिति दिक् ॥ इति श्लो

राम०
६७

षः ॥ ॥ तादात्म्यं विशेष्यांशे विशेषणं शेषेति ॥ संबोधनानुपपत्त्या विशेष्या
शेष्यामत्वादेर्विशेषणत्वाद्युपपत्तये विशेषणं शेषेति बोध्यं ॥ कुवलयानंद
युक्तमुपेक्षणीयमिति ॥ अत्रेदंचित्यं प्रस्तुतशब्देन मुख्यतात्पर्यविषयी
भूतार्थातिरिक्तो गृह्यते इत्यत्र मुख्यत्वं नाम यदि प्रस्तुतत्वतदुभयोरपि तुल्ये
अर्थो दृश्यत्वं ॥ एवमपि प्राचामप्रस्तुतेनेति पदे वैयर्थ्यापत्तिः ॥ एतावता कि
शेषेणालंकारांतरत्वनंगीकारे धारणाविशेषणमहिम्ना प्रस्तुतस्य
र्त्तममासोक्तिरसाधारणाविशेषणमहिम्ना तत्स्फूर्तौ व्यंग्यरूपकमि

६८
६८

तित्वदुक्तविषयविभागस्याप्युच्छेदापत्तिः॥ दीपकतुल्ययोर्दृष्टांतप्रतिधिंव
 सूर्ययोर्भेदानापत्तेश्च॥ यत्तु त्वयोः प्रस्तुतत्वे उद्धृतमित्तमिति तत्र मलिनेपि
 रागप्रणामित्यादौ प्रतीयमानार्थोपसंतरेण मम संबोधनस्य तद्व्यक्तिश्या
 मत्वादौ दोषादेर्वाच्यस्यानुपपद्यमानतया व्यंग्ये नैव तदुपपत्तेश्च गुणीभूत
 व्यंग्यवाया एवौचित्यात् प्रस्तुतां करलक्षणां तु मुख्यता सूर्यविषयीत। प्र
 स्तुतांतरस्यातादृशेन प्रस्तुतत्वं प्रापिते नोद्यतमिति बोध्यं॥ किं सादृ
 श्यमस्मात् प्रस्तुतप्रशंशमेति इति। अत्रायं समाधिः॥ वाक्ये शक्त्यभावे

राम०
६८

नलक्षणावक्तुमशक्या। किंचलक्षणायांगंगायांघोषइत्यादविववाच्या
 भेदप्रतीत्यापत्तिः साचानिष्ठा। तारस्थेनैवप्रस्तुतार्थप्रतीतेः सत्त्वदयानु
 भवसिद्धत्वात्तृतीयलक्षणादेतोरभावाच्चेतिदिक्॥ एकधर्मात्नीठत्व
 मंतरेणैकालंकारत्वेइति॥ अत्रेदंचित्यं॥ अतिशयोक्त्यादिवत्प्रकृतेः सा
 दृश्यान्मतमप्रकारनिवेशवच्चान्यतरहेतुकाप्रस्तुतवृत्तांतारोपत्वरूपैक
 धर्मात्नीठत्वसंभवेनसमासोक्तेरेवात्रांगीकारेवाधकाभावः॥ किंचाप्रस्तु
 तेनप्रस्तुतंप्रशस्यतइत्यस्यकोर्थः। यद्युत्कर्षाधानंतर्हिप्रतीयमानार्था

६२
६१

नध्यारोपविषयेषु दिगंते श्रयंत इत्याद्युदाहरणेषु अव्याप्तिः॥ न हितारस्ये
न स्थितोऽप्यर्थो वाच्योऽर्कषक इति युक्तं स हृदयसंमतं वा॥ यदि प्रतीतिमात्रत
र्हि न प्रकृते॥ न त्वत्राप्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य प्रतीतिः॥ अप्रस्तुतेन प्रस्तुतार्थ
प्रतीतिमात्रकृत एव च नकारात्म इति मन्मते लंकारतासूपयादेति॥ ॥
इत्यप्रस्तुतप्रशंसा॥ विवक्षितार्थस्य व्यंग्यंतरेणेति॥ केनचिद्दूषेण व्यंज
नया लभ्यस्यार्थस्य ततोऽपि चारुतररूपेण यदभिधया प्रतिपादनं तस्यार्थ
योक्तमित्यर्थः॥ प्रकारंतरेणाभिधानमसंगतमेवेति अत्राहुः॥ औपा

राम०

६२

धिकभेदेन घटाकाशादौ भेदप्रतीतिचतः। तत्तद्धर्मरूपोपाधिभेदेन धर्मिणो
पि भेदाद्यंग्यस्याभिधाविषयत्वमस्येव॥ यद्वा व्यंग्यतावच्छेदकापेक्षया वा
व्यतावच्छेदकं यत्र चारुतरमिति लक्षणा तात्पर्यं। प्राप्तार्थप्राप्तविवेकेन त
थैव तात्पर्योत्रयत्रादिति॥ अतिरिक्तप्रकारेणोति॥ अस्य व्याख्यानव्यंग्ये
नेति॥ न च व्यंग्यं यत्र तेनेति॥ व्यंग्यतावच्छेदकातिरिक्तधर्मपुरस्कारेण वा
व्यमित्यर्थः। प्रकृते च यदस्य पुंडरीकाक्षमगवतियोगरूढत्वे ततस्तनव्यं
ग्यत्वमिति भावः॥ व्यंग्यस्यैव गृहीतुमुचितत्वादिति सर्वस्वकृदाशमवर्ण

७०
 ७०
 नाऽवसरोक्तानुपपत्तिपरिहारायेत्यर्थः॥ व्यंग्येनत्युपलक्षितमिति॥ अ-
 न्यत्र हि वाच्यं केवलमेव प्रतीतिं तदपेक्षयेदं प्रकातरं मन्त्रियत व्यंग्यवै-
 शिष्ट्यमिति॥ व्यंग्यविशेषप्रदणोनतैरिति॥ विशेषश्च वक्तुवैशिष्ट्यादिस-
 सद्कारिकारणानपेक्षत्वं॥ किंच तत्र व्यंग्यापेक्षया वाच्ये चारुतरस्याभा-
 वस्य सत्पदसंमतत्वेनाक्षतेः॥ व्यंग्यमेव हितत्रवाच्याच्चारु-काममार्गेण
 गणयत इति॥ राजाज्ञा मात्रमेतत्॥ मदेनैरावणमुखे इत्यादिप्रकाशोदा-
 हरणोत्तादृशं व्यंग्यस्यैव सत्त्वाच्च॥ यत्नस्यासुंदरत्वमिति॥ तत्र इष्टापत्तेः॥

राम०
 ७०

व्यंग्यसौंदर्यस्याविवक्षितत्वात्। व्यंग्यापेक्षया वाच्यस्यैव यत्र चारुतरमि
 तिस्य षमेतदुक्तेः॥ अतएवात्रालंकारे व्यंग्यं वाच्यपरमिति ध्वनिः कृतः॥ ता
 दृशविशेषाणां हि व्यंग्यमादायेवोपपद्यत इति हितदभिप्रायः॥ यत्तु नमोग
 दुशिरः छेदकारिगोदुःखहारिगो इत्यत्रापि भगद्वासुदेवत्वं व्यंग्यप्रयुक्तं प
 र्यायोक्तं स्यादिति तदपि न॥ व्यंग्यापेक्षया च मत्कारित्वे इष्टापत्तेः॥ अतस्ते
 तु चारुतरेणोति विशेषेण व्यावर्त्तनीयं॥ रादुस्त्री कुचनैः फल्यकारिगो
 हारयेन मइत्यत्र रादुशिरः छेदरूपकारणमात्राऽवगमने प्रस्तुतां कुरः

७१
७१
॥ रादुशिरः श्लेदकारित्वेन भगतो वगमने पर्यायोक्तमपि ॥ यत्तु नात्र प्रसु-
ता कुर इत्यादितत्र राजा ज्ञा मा नत्वा त ॥ किंच मुखतात्यर्थं विषयीभूतार्थेन
वाच्येन व्यंग्येन वा धाव्यं व्यक्तं वा प्रसुतं यत्र सादृश्याद्यन्यतमप्रकारेण प्रश-
स्यते सा प्रसुतप्रशंसेति अप्रसुतप्रशंसा लक्षणास्य भवतानुपदेशस्य
रादुशिरः श्लेदकारित्वरूपव्यंग्यांशे सत्वेनाप्रसुतप्रशंसयैव निर्वादे किं पर्या-
योक्तेनेति नियोगे उत्तरं विभाव्यतां ॥ नचात्र द्वयोरपि मुख्यातात्यर्थं विषयते
ति वाच्यं ॥ २ एवं तर्हि आपेदिरेवरमित्यत्रापि यदा द्वयोर्मुख्यतात्यर्थं विष-

राम०

७१

यता तदा कोलंकार इत्यत्रोत्तरं विभाव्यतां अस्मन्मते तु प्रस्तुतां कुर एव ॥ भव
 तापित तत्स्वीकारे प्रकृते तन्नेव गतार्थतास्यैव ॥ नचास्मिन्नलंकारे व्यंगं वा
 व्यपरां ॥ अप्रस्तुतप्रशंसायां तु वाच्यं व्यंगपरमतो न सा ॥ अत एवायमलंका
 रो वाच्यं सिध्यंगगुणीभूतव्यंग्य इति ध्वनिकारानुपायिनः ॥ इति कस्संभो
 इत्यादावप्रस्तुतप्रशंसायां व्यंग्यस्य वाचाग्यत्वेन तस्याभेदकत्वात् ॥ प्राचीन
 ग्रंथविरोधस्तु तत्र तद्दृष्ट्वा प्रवृत्तस्य भूषणमेव ॥ एवं च सर्वस्वलोचन
 न कृतोः लेशो व्यर्थो दुष्टश्चेत्यविसम्यगेव ॥ कश्चित्तु यच्छस्यबुद्धिस्थत्वं शक्य

७२
 तावच्छेदकमिति नमस्तस्मै इत्युदाहरणं॥ तत्र रूपेण सर्वनाम्नां शक्तिरिति निवे-
 द्यतां॥ इति त्यादीत्याह॥ अयं चालंकारः क्वचित्कारणेनेत्यादिकर्मादीनां त्वागेषे
 णानिष्पत्तिरन्वेष्टव्येत्यंतयं यश्चिंत्य इति कुवलयानंदे ध्वनितमिति दिक्॥ यथा
 योक्तं समाप्तं प्रकशतरंगोति॥ वस्तुमादातद्वृत्तकपदानां लक्षणायावा आक्षेपा
 द्वेत्यर्थः॥ तावानेवान्यथात्वेन पर्यवस्यतीति॥ तत्र लक्षणौव॥ एवं च स्तुतेर्ल-
 क्ष्यत्वात्तामादाय ध्वनितं॥ लक्षणाप्रयोजनीभूतस्तुत्यतिशयादिव्यंग्यमा-
 दाय ध्वनित्वेदृष्टापत्तिरेव॥ एवं चोपकृतेत्यादावप्ययमेवालंकार इत्याहुः

राम०

७२

अत्रार्थोत्तरन्यासयोषितेति समासोक्तिरप्यत्रेति बोध्यः॥ व्यंग्यभेदश्चित्ति
यदुत्तरोति॥ अत्रेदं चिंत्यं॥ व्यंग्यभेदश्चपि त्रप्रस्तुतप्रशंसापर्यायोक्त्याद्यलं
कारस्वीकारवदत्रापि अलंकारत्वे बाधकाभावात्॥ नचाप्रस्तुतप्रशंसा वाक्तां
विनिगमकस्तावात्॥ नदिलक्ष्ये एव व्याजस्तुतिर्न व्यंग्य इत्यत्र शपथातिरिक्तं
प्रमाणमस्ति॥ गुणीभूतव्यंग्यत्वाच्च न ध्वनित्वं प्राचीनग्रंथविरोधस्त्वकिंचि
त्कार इत्यसकृदावेदितं॥ किमुक्तं द्वविडपुंगवेनेति इति॥ अतिचिरकालं कृत
यासेवयाङ्खितस्य ततो प्राप्रधनस्य भिक्षोराजासेवां त्यक्तुमिच्छत ईदृश

७३
 ७३
 वाक्येव क्तुवैशिष्ट्यादिसहकारेणापातप्रतीयमानस्तुतेर्निर्धार्यवसायि
 तयाविधु गुरुप्रतिभत्वमस्तेवेतिसम्यगेचोक्तं द्रकारः परास्तइति त्व
 द्गुणावक्तानास्तीति निषेधस्य गुणापरिमितत्वं व्यंये सदितस्याक्षेप रूप
 स्य व्यंग्यस्य सत्वादिति भावः अलंकारसर्वस्वकारस्तु निषेधाभास आ
 क्षेपः नां हृतीतनोस्तस्यात्ताव्यः कालानला मइत्युदाहरणमिति
 तस्यायं भावः सो निषेधो विधितः सन् अर्घ्यातरय्यवसितो विशेषाक्षे
 पकेन कस्मिंश्चिद्विशेषे आक्षेपव्येसाहापकं करोती स आक्षेप इत्यर्थः ना

राम०

७३

दृढतीत्यस्य दृढमाज्जौवाधितत्वात् दृढातीयेन मिथ्यावादित्वविशिष्टान्नस्य ते
 तन्निषेधश्च सत्यवादित्वपर्यवस्यतिः एवं च तद्बोध्यसत्यनादित्वासदृशतं त
 नोक्तापद इति वाक्यं इदानीमेवागत्यो ग्जीवनीयेति विशेषमाक्षिपतिः अन्य
 थासंघटनमात्रप्रयोजनकत्वावगमरावतस्य स्यादिति तत्कालोचितकैत
 ववचनत्वेनैव वासंभावना स्यादिति पञ्चतुसत्यवादित्वरूपविशेषमाश
 पेवाक्षेपत्वमिति तत्र तस्याचमत्कारित्वात् ततोक्तापदस्यादिनोक्तविशे
 षेव्यं जनी सदृकारित्वं तु तस्यास्ति अनुभवमिदं जंविना तेनापि तस्या

नाक्षेपात् एतेन नरे इमां ले इति कुवलयानं दोक्तमपि व्याख्यातं एतेन मत्तु
 नरे दंभौ ले इत्यादि न तु विशेषांतरमित्यंतरथश्चिंत्य इत्याहुः इत्याक्षेपः ॥
 एकाधिकरणसंबद्धत्वं न प्रतियादितयोरिति शानिरशनिश्चेत्यादि वारणा
 येदमितिकाश्चित् नापि चात्यंतिकी निवृत्तिरित्याहुरिरिति वयं तु ब्रूमः सु
 मोपि प्रनुद्धृत्यादौ समानाधिकरणानि भक्त्यर्थयोरभेदः अपि शब्देन च
 तसमिभ्यो व्याहृतैक्यदार्थतावच्छेदकविह्वलमय रपदार्थतावच्छेदके घो
 ल्यते तत्र गमकद्वयसत्त्वात्प्रकरणादेर्निर्मा मकस्याभावाच्चाथ द्वयमपि यु

गपदवभासते. तत्राभेदस्य मुख्यवाक्यार्थत्वात्तद्योग्यार्थस्य विरुद्धार्थेऽपि
षभित्तिर्कांभेदाध्यवसानेन विशेषणत्वं विरुद्धार्थस्य तत्रेति युक्तं. एवं च
स्वाय विरुद्धजागरणाभिन्नविशिष्टज्ञानाश्रय इति बोधः सत्रत्वापिशब्दा
भावस्तत्र प्रथमतः शब्दादन्वपबोधे जाते सत्त्वादयतावशाद्वितीयार्थोपस्थि
तौ विरुद्धाद्युद्धो धकसदृक्तैकसंबन्धिज्ञानविधया विरोधोपस्थितौ व्यंज
नयैव तादृशबोध इति. अत एवापिशब्दाभावे विरोधो व्यंये इत्याहुः विरो
धस्याभासत्वं चाहर्मबोधविषयत्वात्तच्चकार्यनिति. शंकरश्चादकत्वा

७५ भावेनेति श्यामत्वातिशयमात्रं विवक्ष्यते इति शंकराच्छायगत्यत्रेदं वि
 रोधात्तास एवेति ध्येयमिति एवं च विरोधो नुपपत्तिश्च दुराशयक्रियादिषु
 अमंदचंदनस्यंदः संबद्धदहतीरुमामिति जयदेवोक्तनिरोधो विरोधाभास
 एवेति बोध्यं विरोधश्च मत्कारमूलमलंकारभावं वदेदिति अत्रेदंचित्यं प्रती
 पभूपैरित्यत्र दिवद्वधर्मगतजयास्वाश्रयभेदकत्वत्यागोत्प्रेक्षायां विरुद्ध
 तथावभासमानयदार्थानां श्लेषमिन्निकामेदाध्यवसानेनाविरुद्धतादात्म्या
 पत्रानां सद्वोसो निमित्तं निमित्तप्रतिपादकंचोत्तरार्धविरोधभानमेत

राम०

७५

रेणविरुद्धमैर्यीसाद्युत्प्रेक्षाया अनुस्कानाच्च. एवंच निमित्तांशे विरोधलं
 कारमुपजीव्यैव विरोधन्यागोत्प्रेक्षा अर्थोतरानुगृहीतापश्चात्तसमाधा
 नत्वेन स्थितेत्युत्प्रेक्षांगमत्र विरोध इति. इति विरोधः सादृश्यमूलेनेति श्ले
 षमूलेनेत्यपि बोध्यं कार्यभिन्नतयेति. शस्त्रकार्यद्विधाभावनाभिन्नतये
 त्यर्थः वस्तुतः सदृशवस्तुद्वयस्येति. इदं षष्ठ्यंतं पर्यवसानसत्रान्वेति. तत्र
 सामानाधिकारण्येन त्वंतं हेतुः इयंच तावद्धेधरादी आर्थीचेति. अत्र के
 चित् शब्दे आद्या. आर्थत्वे उत्तरः पंच. तत्र द्वितीये कारणोकारणात्ता

७६

१६

वच्छेदकगुणारि वै कल्पदर्शनेन तदवच्छिन्नकारणाभावप्रतीतिरार्थी अस्तु वा
 शादीतयापि स्वरूपतः स्वकारणभ्यवकथनात् कारणागतधर्मवैकल्पद्व
 रेणातद्विशिष्टकारणाभावकथने विच्छिन्ति विशेषात् एते तत्र प्रथमप्रकारादि
 तीयस्यैव लक्षणायेनेत्यपास्तं च तीये प्रतिबधकाभावस्य कारणात्वनये तद्
 भावं कथनं शादं अभावाभावस्य प्रतियोगित्वेन ये तस्या कारणात्वनये
 भावाभावस्यातिरिक्तत्वेन येन अर्थ आयेभावोक्त्येति पूर्वस्माद्विशेषः
 चतुर्थ्या प्रत्ततस जातीयकार्मांतरस्य कारणाभिन्नात्कथनमितिकारणाभा

राम ०

७६

वः आर्थे एव षष्ठं नोपेचभ्यां प्र वकार्यविरुद्धकार्यस्य कारणात्कथनमिति स
 आर्थे एनष द्यां तु कार्याकारणस्येति स एवेत्याहुः इति विभावना तादृश्यरू
 पकालीठः संगच्छते इति वैधर्म्यस्य श्लेषात्तत्त्वादभेदस्य प्रतीत्यसंभवोद
 वमत्कारित्वात् तदतिधर्मवदस्यैव प्रतीतेरस्मतादृश्यरूपकत्वव्यवहार इति
 दिक् न प्रागुक्तप्रकारेणोति प्रतिमागितावच्छेदकवैशिष्ट्येन श्रुत्या प्रतिपा
 दनाभावादित्यर्थः इति विशेषोक्तिः वैमधिककरणं भिन्नदेशत्वरूपं भ्र
 मात्मकरोषानुमितीति लीलया कारणात् भ्रमात्माकत्वं योपहृदिते

७७

तिवंधनबेक्षेयः जमत्वस्यष्टेरिति जन्यत्वेपिचिकीर्ष्यायाः कृत्यान्यथासिद्ध
 तपाकार्यजनकत्वेमानाभावः अधिकरणांतर्भावेनचिकीर्ष्याअहेतुत्वा
 त्अन्यत्रचिकीर्षितस्यापिप्रमादादिनान्यत्रकरणव्यभिचारात् एवंवैद
 पधिकरणंविरुद्धमेवन किंचात्रतकार्यकारणवैपधिकरणपाकृतश्चम
 लारोपितुअन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणप्रभुत्वावेत्यर्थस्यसर्वसंमतत्वे
 नततोभैदौचित्यात्किंचपूर्वोदाहरणाद्वानयोः कार्यकारणयोर्विरोध
 स्यदुःसमाधानत्वेननात्रसं आपाततोविरुद्धत्वेनभासमानमेवहि

 राम ०
 ७७

तत्पूर्वासंगतिविंसपंचमविभावनालक्षणाक्रांतत्वादिति. स्वरुद्धत्वेनप्रसिद्ध
सोरेवसेतिकेचित्किंचोपालंभरूपे. ५ स्मिच्चचसिविरुद्धकृतिभानाकृत
एवचत्कारः तत्रतुविरोधनिवृत्तिकृतोपीतिमहान्विशेषः विरोधाभासत्यमु
चितमितमिति. समानविमत्तिकलाभावात्सानानाधिकरणस्यशब्दाद
प्रतीतेअभेदस्यानाच्चचिंत्यं. यमोर्विरोधप्रतीतिस्तयोरथांतरमादापि
सामनापिकरणप्रतीतिश्च. इत्यसंगतिः अनिष्टकार्योत्पत्तिश्चेतिआद्येन
आइष्टकार्योत्पत्तिशब्देनसमासः द्वितीयेइष्टशब्देनदुखसाधानवस्तुनाश

७८
 ७४
 श्वेतीति. अन्वाणिपरस्येत्येव बोध्यं. न त्वपिशब्दविवक्षणामिति अपिश
 बस्यावाधिपदोत्तरमुत्कर्षेणान्वपेतुन किंचिदाधनं निपांतरस्याप्रयुक्त
 त्वादिति तेन नष्टस्याभक्षित इत्यन्वये त्विदं चिंत्यं. वाङ्मगतास्थिं संधिभंगरूपे
 ति. तस्याधत्वर्थत्वात् मगवत्कारस्य र्शमदिघातस्याप्यजातत्वावनेदमु
 क्तं यत्कुटिली भवनं तत्रातर्कितोक्तदं पर्वतधारणोत्तमासेभावितत्वेन
 तंदगीकृतत्वात् गर्वेण गोपानामप्रवृत्तेश्च खिन्नोसीत्युत्थातथैवलाभा
 व. इतिषविषमं. यथा कथंचिदर्थतामिति. नचेति विभाषेति सूदुरति

राम०
 ७८

भारमित्यत्राप्तौ क्रोरिति विभाषेति विभाषेति भाष्योक्तं पृथक् कथं चिद्रूप
 र्थानां तत्रागृह्यं चित्तमेतत् उवाच नमाली भवसे इति तु संयोगानु कूल व्या
 पारानु कूल व्यापारानु कूल व्यापारार्थ कवद समानार्थ कत्वा तत्रायं तलभेः
 एकथितं चेति सूत्रेणा बोध्यं संयोगानु कूल व्यापारो हिलभे र्थः मतीत्या
 दिमिपमश्च पाचपचादिव्याख्या चरितार्थः अपवादस्यैव न्यायत्वादिति
 अत्रेदं चित्तं मरुतां ये वा विफलानेति कृतिः ततोद्गरनिरसप्रापणरूपा
 र्थांतरपरिग्रहेणा विषमां वस्फूर्तिं पूर्व कंतिदायां पर्यवसानं परं स्य रविषय

७२

७९

यपरिहारेणाद्वयोः सोवकोशत्वात्संकर एवोचितश्चेति. इतिसमं वाक्यप्रयो
 क्तुः नुपदसनीयतापत्तेश्चेति. अत्रेदंचिंत्य स्वस्वोपकारसत्त्वेपि पर + स्वश
 ब्दादयो यद्विशेषणघटकास्तद्विशेष्यान्वित इति. अनुदाहरणमैवैतदिति
 + स्वरूपकारेण्यस्यैवसनचमकारीतितुरिकावचः किंचयथा तथाश्वस्य
 सेनमर्बोत्तरार्धव्यत्यासेनचास्यपुनः पाटेपरस्वरूपकारस्यैवचमत्कृत
 स्यप्रतीतेस्तदभिप्रायेणोदाहरणत्वमेवः अपिचप्रकरणादिसहायेना
 पिपरस्वरूपकारप्रतीतिश्चमत्कृतैवेतिचिंत्यमिदिक इत्यन्योन्यं कु व

राम०

७२

लयानंदोक्तमुदाहरणं गतार्थमिति. अशक्यवत्तकराकृताधिकचमत्कार
 सत्त्वादिदंचित्यं इति विशेषः. लुब्धो न विस्तृजती तुदाहरणेनात्कालिकजन्मा
 तरीयदारिद्र्यशंकपोरमेदाध्यवसानान्नलक्षणासमन्वेयइत्यायुः इति व्याधा
 तः यदुक्तं कुवलयानंदकृता तन्मात्रमिति. तत्रापि दीपकशब्दस्योप
 कारकपरत्वं. अतएव तैदीपकप्रकरणात्स्थगैकावल्युत्तरमुक्तोपमइत्ये
 तदुक्तिरेव भ्रान्ता इत्यकावलीः. अर्थांतरन्यासे स्यादेवातिप्रसक्तमिति प्रा
 चीनमते समर्थनीयस्येत्यनेनैव वारणात् मनां गतरेतु सामान्यविशेषभावा

६०
 ६०
 नालिङ्गितं त्वदेयति अर्थतरन्यासप्रकारो तद्दृष्ट्या रावसस्फुटपूर्वपद्मेनुमि
 तिर्गम्या इह पुनर्षुध्यते वाच्येति अत्रेदंचित्यं एदं वदिका व्यलिङ्गं मन्त्रिनम्या
 नुमानस्य सत्वेन तदुच्छेदाय ते तस्मादनुमितेर्बोधने सोन्यत्रापनिति व्य
 वस्थाश्रयणात्र दोषः अत्र मय आंतरितगत इति क्रिया अंतर्भाववितराय
 र्थाः तादृशक्तिपाकर्माभूतेरीव रादमोदैवनितात्सादृश्यदर्शनजन्यसुखा
 सहिष्णुत्वोपपादकाः मन्त्रितत्वाद्युपपादकानि च तत्रेव समातकांतीत्या
 दिकानीति व्योध्यं इति काव्यलिङ्गः कठिः शरणोतीति कठिनिबद्धप्रमानं

राम०
 ६०

तरनिष्ठात्यनुमितिस्तुमानांलंकारस्यनिषपइत्यादिनाकाव्यंलिंगलं
 कारेदत्तोत्तरत्वादितिभावः अर्थोत्तरन्यासप्रभेदयोश्चसंलक्ष्योवेति शंलक
 तचमत्कारस्याधिकस्यसत्वाच्चिंत्यमिदं हर्थोत्तरन्यासः तस्मादत्रैकविषय
 : सारलंकारउचितइति शंखलकृतचमत्कारस्याधिकस्यसत्वाऽत्रैदं
 चिंत्यंभेदप्रतीतौसमेवसारइत्यास्यप्राचीनसंमतत्वेनतदभावात्अत्र
 हिगगयोः श्लेषेणाभेदाध्यवसायवर्धमानकरूपालंकारंतरस्वीकारये
 क्षयोपर्यापपदार्थस्यसाधारण्यमश्रित्यानेनसंग्रहस्यैवोचितत्वाच्च अत

६९
 ६१
 एवमकाशकृतापीदं पद्यं पर्याये उदाहृतं यत्र पूर्वघटः सन्नाधुना पठ इति व
 द्वाैकिकोक्तिमान्नमिति. अत्रेदंचित्यं. गभीरजलस्यात्रोतस्त्वेनाल्पजलवि
 द्यमानतापांसुशकगमनत्वेनाकाविनापुलिनत्वारोपे उदाहरणत्वं सम्यगे
 वेति. अर्थाय लंकारेन तु कैमुतिकन्यायेनेत्यादि अत्रेदंचित्यतवारे मदी
 त्यत्र वक्ष्यमाणं सभाननापद्यति शपोक्तिर्वीलंकारः न च यद्यर्थातिशयो
 क्तावाध्यायादकयोर्विपरीतार्थविश्रान्तस्वमिदं तु आयादकस्य सिद्धत्वादाया
 दस्य संभाव्यमानत्वमिति विशेष इति वाच्यं नत्वाधिक्यादिभिरर्थोप

राम०
 ६९

८ तिभेदस्य स्वमाकल्य न वरतस्या एव तथा विधभेदस्य कल्पने सत्यभावा
त न च कैमुत्येन सिद्धिरपि तद्भेद एवास्तुः प्राचामनु रोधेन भिन्नतयोक्ते
रिति ॥ ॥

एम०
८

११३०